

DE GESTALTE VAN EEN VOLMAAKT MENS

Dank u, broeder Neville. De Here zegene u.

Het is fijn deze morgen weer terug te zijn in de tabernakel. Een genadevolle “goede morgen” aan u allen. En ik vertrouw dat dit een grote dag zal zijn voor ons allemaal, in de—de tegenwoordigheid van onze Heer. En nu heb ik een les voor vanmorgen. Ik wil rechtstreeks op deze les ingaan, omdat het een. . . ik denk dat het belangrijk is. En dat het. . . En om te voorkomen dat de mensen zo ontstemd raken, weet u, en lang moeten blijven, en velen staan. Ik ga meteen met de les beginnen.

² En nu, vanavond wil ik spreken over het onderwerp van *De Gids van mijn leven*. En ik hoop dat velen die kunnen, zoveel als er kunnen, op die tijd aanwezig zullen zijn, voor vanavond. Als u echter zelf een gemeente hebt, zijn we. . . willen we natuurlijk dat u in—in uw eigen gemeente bent. Dat is uw plicht om daar te zijn, waar uw post van plicht is, om uw licht te laten schijnen.

³ Nu, we blijven hopen, iedere keer als u terugkomt, dat we hier wat meer ruimte hebben. Maar we hebben het er moeilijk mee, o, overal. De beheerders hebben zich zeker overal in verdiept. En zij sturen het op naar de ene plaats, ze keuren het goed, dan sturen ze het ergens anders heen, en keuren ze het af. En sturen het terug, en ze keuren het *hier* goed, en terug. O, wat hebben we een tijd gehad! Maar, weet u, Satan is altijd een strijder tegen dat wat goed is. Onthoud dus dat u het altijd goed hebt over. . .

⁴ Ik vroeg me af waar je zat, Anthony. Ik zie dat je je vader hebt ontmoet. En ik keek uit over het gehoor. Hij zei dat je daar zat. We zijn blij jou en je vader hier bij ons te hebben, broeder Milano uit New York. Ik hoop wanneer ik deze keer naar het buitenland ga dat ik weer een springplank kan krijgen vanuit New York, vandaar uit ergens, als de Here wil.

⁵ En dus, we zijn heel blij voor ieder van u. Gewoon—gewoon fijn dat u hier bent.

⁶ En we hadden gisteravond een geweldige tijd, ik tenminste. Ik had een. . . [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] “En Jesaja in de tempel.” En dus, u. . .

⁷ En vanmorgen willen we spreken over het onderwerp, of onderwijzen, liever gezegd, als we het kunnen: “Het bouwen van de levende tabernakel; het bouwen van de—het bouwen van de levende tabernakel van de woonplaats van de levende God,

de volmaakte mens; de levende tabernakel van de levende God, waar Hij woont.” En als . . .

⁸ Ik heb begrepen dat ze hier van dat goede zingen hebben. Ik krijg het niet te horen. En vanavond ga ik proberen hier te komen. Mijn vrouw heeft me over een broeder Ungren verteld, was zijn naam geloof ik, daar uit—uit Tennessee. Nu, hij was gisteravond hier. Ik zie hem vanmorgen niet, maar ik veronderstel dat hij hier ergens is. En ik zou hem graag vanavond willen horen zingen, als ik dat kan, of *Nederdalend vanuit Zijn heerlijkheid* of *Hoe groot zijt Gij*. Dat zou ik graag willen horen. Hoevelen zouden broeder Ungren willen horen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] O, ik—ik hou van goed zingen. En Meda zei dat hij een soort bariton had. En dat herinnert me aan onze broeder Baxter; hij is ook een zanger, zoals we allen weten. En *Nederdalend vanuit Zijn heerlijkheid* of *Hoe groot zijt Gij*. Ik geloof dat ik hem daar nu ontdekt heb, aan . . . Is dat in orde, broeder Ungren, vanavond, als u dat wilt, als u blijft? Blijft u of gaat u proberen te blijven voor de avonddienst? Wel, ik—ik . . . Wel, niet . . . Zeg, wat dacht u hiervan, als we . . . Ik wil bij niemand onenigheid veroorzaken. Maar waarom niet dan, als we, gedurende de tijd van *De Zeven Zegels*, wanneer we dat prediken, als u zou komen. Ik zou het graag willen opnemen, ziet u, om het te krijgen, *Hoe groot zijt Gij* en ook *Nederdalend vanuit Zijn heerlijkheid*, op die tijd.

⁹ O, is het niet wonderbaar om de Here te dienen? Ik weet niet wat ik zou doen als ik geen Christen was! . . . ? . . . Het is gewoon zo goed om een Christen te zijn. Ik voel me gewoon of ik op en neer kan springen en schreeuwen uit alle macht. Om een Christen te zijn, denk er eens aan, helemaal verankerd in Christus!

¹⁰ Ik weet dat ik deze man z'n naam iedere keer verkeerd uitspreek. Het is of S.T. of T.S. of zoiets. Sumners, broeder Sumner. Hij . . . Ik wil hem en zijn dierbare kleine vrouw bedanken. Ik denk dat zij ongeveer, het leek wel ongeveer zes maanden heeft besteed aan het uittypen van deze *Zeven Gemeentetijdperken*. En nu hebben we het hier, uitgetypt, klaar om te worden nagekeken, en het gaat in boekvorm, *De Zeven Gemeentetijdperken*. Zuster Sumner, waar u ook bent, u moet ons daar zeker voor laten betalen. Dat—dat kostte heel wat werk. Wel, het is zo dik. Het zou mij ongeveer zes maanden kosten om het door te lezen, laat staan om het van de banden over te nemen en het dan om te zetten en de herhalingen eruit te laten en er een boek van te maken. We zullen het klaarmaken en het snel naar de drukker sturen, want we denken dat het iets is wat de mensen nu in handen zouden moeten krijgen, en u kunt het bestuderen. En Billy liet me zojuist zien, toen ik een paar minuten geleden achterin binnenkwam, dat—dat—dat het—het nu klaar was om naar de drukker te gaan. Dus zuster, de tabernakel zal u daarvoor betalen. Ik verwacht niet dat u dat voor niets doet. En—en of we . . . Als we het boek hebben en er

een prijs voor moeten vragen of iets dergelijks, we vragen dan een prijs waarbij u steeds iets krijgt als ze het verkopen, wat het ook mag zijn. Spreekt u er gewoon met de beheerders, de raad van beheerders over of iemand van hen daar, en zij zullen er voor u voor zorgen. De Here zegene u in het bijzonder.

¹¹ Kleine oude broeder en zuster Kidd zitten hier, iets onder de honderd, slechts een klein beetje. En ik ontmoette haar enige tijd geleden en ze zei: “Wel, misschien is dit wel de laatste keer dat ik je te zien krijg, broeder Billy.” Zei: “Ik word zo oud.”

¹² Ik zei: “O my! Ik wil u dat niet horen zeggen. Jullie zijn net een oude moeder en vader.” We houden van broeder en zuster Kidd. Wij allemaal. En het doet gewoon . . .

¹³ Het doet me iets als ik ze de kerk zie binnenlopen, zo’n klein bejaard stel. En bedenk eens, zij predikten het Evangelie voordat ik was geboren, en ik ben een oude man. Ja. Bedenk eens, zij waren aan het prediken voordat ik geboren was. En hier ben ik nu. Ik begin te denken: ik word zo oud. Ik begin net zo’n beetje te denken om het zo’n beetje op te geven. Ik zie broeder en zuster Kidd binnenkomen: “Glorie aan God! Halleluja!” Dan zeg ik: “Nee hoor, ik voel me goed.” Jazeker. Om hen te zien hoe ze, hoe ze je echt inspireren!

¹⁴ Dan besef je dat, bijna met mijn leeftijd erbij, en dan nog steeds op het veld gaan. Kwamen vanmorgen hierheen en vroegen om boeken, of ze boeken konden meenemen om ze te verkopen. Wilden banden zodat ze uit konden gaan om zielen te winnen door deze banden af te spelen, op bijna honderdjarige leeftijd. Nu, waar zijn úw “twee vleugels”, waar we gisteravond over spraken? Ja. Ik begin te denken: “Waar zijn de mijne?” toen hij dat—dat gisteren zei. Hoe oud bent u, zuster Kidd? [Zuster Kidd zegt: “Ik ben eenentachtig.”—Red.] Eenentachtig. Hoe oud bent u, broeder Tom? [Broeder Kidd zegt: “Tweeëntachtig.”] Eenentachtig en tweeëntachtig jaar oud, en gebruiken nog steeds hun vleugels, in actie, nog steeds bezig.

¹⁵ Als er iets mis gaat in Ohio waar zuster Kidd iets over weet, gaat thuis de telefoon. Onlangs belde ze op en een kleine baby, een kleine meisjesbaby was het geloof ik, was geboren, en de ingewanden aan de buitenkant ervan. [Zuster Kidd zegt: “Blaas.”—Red.] Blaas, aan de buitenkant van de baby. En de dokter wist niet wat hij eraan moest doen, en hij was bang om de operatie te ondernemen. We hadden gebeden. [“Geopereerd, broeder Branham, en hadden het teruggestopt, want ze zeiden ‘dat het niet kon leven.’ En ze hebben gewoon zijn darmen teruggestopt.”] Deden de darmen er weer in terug met een operatie, en dachten dat het niet kon leven. En het overleefde wel. [“Geen doorgang.”] Had toen geen doorgang dan voor—voor het . . . bij het rectum om het voedsel erdoor te laten. En zuster Kidd belde opnieuw. Wij baden opnieuw en nu heeft het een

normale doorgang. Hier is zij als een getuige, de dokter eveneens. Zie? Het is een getuigenis dat de Here Jezus, de grote Schepper! Ziet u wat Satan probeerde te doen? Het leven van die baby af te snijden. En daarna, zie, daarna, ik geloof dat de dame terug tot de Here kwam. [“Ze kwam terug tot de Here, bij mij thuis.”] Kwam terug tot de Here. Zuster Kidd leidde haar terug tot Christus nadat dit grote wonder voor haar baby gebeurde.

¹⁶ Ik kreeg een telefoontje uit Californië, gisteren, een kleine broeder prediker daar, waar ik mee was toen ik voor het eerst naar Californië ging, jaren geleden. Zijn kleinzootje was geboren met—met vier . . . drie hartkleppen die gesloten waren. En ik vertelde hem van dat geval. En ik zei: “De God die dit andere kon scheppen en het in orde maken, kan beslist ook uw kleinzoon genezen.” Vertel de jongen gewoon om goede moed te hebben.

¹⁷ En de jongen was in de samenkomst, toen ik voor het eerst in Californië was, ongeveer achttien jaar geleden nu, zestien jaar geleden was het. En dat ik in Californië was. En hij wa- . . . De samenkomst had zo'n invloed op die jongen, totdat . . . Toen ze de baby kregen en het geboren werd en ze zagen dat er iets verkeerd was; dat het blauw was, en ze er zuurstof in probeerden te pompen, enzovoort. En het zag er niet naar uit dat het zou overleven, en de dokters onderzochten het toen en ontdekten dat er drie van z'n hartkleppen dicht zaten. Totaal geen opening, zie, slechts—slechts één klep die pompte. En hij belde z'n vader op en zei: “Pa, bel broeder Branham meteen op. Zeg hem dat alles. . . ‘Vraag slechts Christus; Hij zal het doen.’” Dat is het. O my! Die invloed, wat ze zien, zie, waar we gisteravond over spraken. Het juiste op de juiste tijd.

¹⁸ Wel, praten we maar door, komen we nooit aan de les toe, nietwaar? Het is net als stroop op een koude morgen, zo dik als het maar kan zijn, weet u, en alles kleeft aan elkaar. We zijn erg blij om een gemeenschap als deze te hebben. Jazeker.

¹⁹ Dus nu, laten we nu kalm worden en nu tot onze les komen. 'k Ga misschien . . . Ik weet niet of u dat kunt zien of niet, op het schoolbord. Misschien als ik dat zo dadelijk zo hoger draai, wel, dan kunnen we, nu, sommigen van jullie, om . . . [Broeder Edgar “Doc” Branham zegt: “Wil je er een spotje op?”—Red.] Wat blief? [“Wil je er een spotje op?”] Nee, nu even niet denk ik, Doc, misschien over een poosje. [“Op de vloer, ik kan er een spotje op zetten.”] Wel, we—we zullen dat doen als ik een paar . . . Heb je hier een spotje? Goed. Laten we het daar maar op richten. Kunt u het zien, daar helemaal achteraan? Kunt u het? Als u het kunt zien, steek dan uw hand op, als u het bord kunt zien, wat daarop staat kunt lezen. Niet. Goed. Haal het spotlicht. Nu, terwijl ze dat klaarmaken . . .

²⁰ Ik begin laat deze ochtend; of, nee, nee, ik ben ongeveer vijftien minuten aan de vroege kant. En dus, dan, we zullen nu gewoon onze tijd ervoor nemen, want we willen niet gehaast zijn. Als je gehaast wordt, dan zul je de dingen die je wilde zeggen alleen maar ruïneren. Nu, onlangs luisterde ik naar een band, zoals ik u vertelde, en ik schaamde me zo voor mezelf; niet over wat ik zei, maar de manier waarop ik het zei, te snel, en het is gewoon op een nerveuze toon. Ik voel om te wachten. Het . . .

²¹ Ik—ik zag net onlangs dat ze een grote dierentuin hier in het midden van Louisville gingen bouwen. En meneer Brown daar, geloof ik, bood één miljoen dollar voor de dierentuin. Wel, als ik het had, zou ik het bijna aan hen geven om die dieren los te laten. Ik—ik geloof er niet in om wat ook maar zo op te sluiten. Ik . . . ik ga naar de dierentuin en zie die arme oude dieren, beren en leeuwen en zo heen en weer lopen, levenslang gevangen, ziet u. 't Maakt dat je je slecht voelt. Tenslotte zijn zij gevangen genomen door de intelligentie van een mens die slimmer is dan zij. Zie? En ze vangen ze en zetten ze in gevangenschap.

²² Ik denk aan: hoe de duivel dat doet. Hij neemt dierbare mensen die in Gods grote plaatsen en velden zouden moeten rondzwerven en—en dergelijke, en zet hem dan in een gevangenis van één of andere denominatie of een bepaalde leer of iets en bindt hem daarin vast. En wat een afschuwelijke zaak is dat.

²³ En ik hou niet van dierentuinen. Maar ik voel me ongeveer net als één van die dieren wanneer je helemaal bent opgesloten en gewoon los probeert te komen, weet u, om—om eruit te komen om iets te doen.

²⁴ Nu, voordat we tot het Woord naderen, laten we tot de Auteur van het Woord naderen, terwijl we nu onze hoofden buigen voor gebed.

²⁵ Onze genadige hemelse Vader, wij zijn deze morgen opnieuw tezamen gekomen in de Naam van de Here Jezus, Uw dierbare Zoon. God, vleesgeworden, kwam naar de aarde voor de verzoening van onze zonden, en is gestorven, de Rechtvaardige; zodat wij, door Zijn rechtvaardigheid, die onrechtvaardig zijn, volmaakt mogen worden in Hem. Wij komen en belijden dat wij onwaardig zijn, Here. Er is geen goed aan ons. En we zitten allemaal in één grote gevangenis. Ongeacht in welke hoek wij staan, we zitten nog steeds allemaal in de gevangenis. De één kan de ander niet helpen. Maar God, in Zijn oneindige genade, kwam neer en opende de gevangenisdeuren om ons vrij te laten. We zijn nu niet meer opgesloten. Wij zitten niet in de dierentuin van de wereld, maar we zijn nu vrij. We zijn er buiten.

²⁶ O, hoe hebben we Hem lief en aanbidden we Hem! Hoe kunnen we wandelen door de grote velden van Zijn belofte en ze voor ons gemanifesteerd zien worden! En met onze eigen ogen; zien hoe de grote God der Eeuwigheid Zichzelf

voor ons ontvouwt en Zichzelf werkelijk maakt zoals Hij deed bij de profeten vanouds. Dit wetende, dat zij rusten met een verzekerdheid dat wij op een dag opnieuw hersteld zullen worden nadat dit leven voorbij is, bij de opstanding, tot een eeuwig leven dat nooit zal ophouden. Onze lichamen zullen niet oud worden. En we zullen nooit sterven. En we zullen nooit hongerig zijn. En we zullen aan niets gebrek hebben. Maar we zullen met Hem wandelen. We willen Hem horen zeggen: “Ga binnen in de vreugden des Heren die voor u bereid zijn sedert de grondlegging der wereld.” Voordat de zonde was binnengekomen, hoe Hij de voorbereiding had getroffen, zoals voor Adam en Eva, zodat zij nooit ziek hoefden te zijn of een probleem hoefden te hebben. En nu bereidde Hij het voor ons, en Hij wist van tevoren dat wij zouden komen. Zonde vormde de grote blokkade, en nu is de zonde weggenomen door het Bloed van Jezus. Nu zijn wij op weg naar het beloofde land, door de belofte van God, die eeuwig is.

²⁷ Zegen ons nu, Vader, als wij Uw Woord bestuderen. Wij willen weten welk soort mensen we moeten zijn om daar te kunnen zijn. Help ons vandaag in deze school, dat wij de grote Meester Onderwijzer bij ons mogen hebben, de Heilige Geest, die zal komen en Zichzelf aan ons zal openbaren, door Zijn Woord. Want wij vragen het in Zijn Naam en voor Zijn glorie. Amen.

²⁸ Nu, eerst zou ik willen dat u met mij opslaat in II Petrus, het 1e hoofdstuk. Ik wil een deel van dit Schriftgedeelte lezen: II Petrus, het 1e hoofdstuk. En nu tot u die uw potloden en papier hebt. . .

²⁹ En ik geloof dat mij vanmorgen werd verteld dat—dat soms, als ik mijn hoofd daar vandaan wegdraai, dat het de band zachter maakt. Het is echt niet mijn bedoeling om dat te doen. En ik geloof dat als we eens bedenken om een—een zaalmicrofoon te krijgen en hem hier aan het plafond hangen, waar je dan ook zou zijn, je staat precies, het zou gewoon overal precies goed zijn, gewoon een microfoon boven het plafond.

³⁰ En nu, terwijl als ik spreek; en als u na de dienst, of het wilt, kunt u het van dit schets hier natekenen. Dan heb ik het hier ook nog uitgetypt. Ik zal een punaise nemen en het hier vooraan plaatsen, als u dat eens wilt doen. Vanmiddag wat vroeger binnenkomen, zodat we het zullen begrijpen.

³¹ Wij komen nu aan bij *De Zeven Zegels*. Wij zijn zojuist geëindigd met *De Zeven Gemeentetijdperken*. En dit is een boodschap over leer die de mens erbij in betreft die verlost zal worden door het Bloed van de Here Jezus, en die in dat gemeentetijdperk zal zijn, dat eeuwige gemeentetijdperk, aan het einde van de Zegels. Nu, we weten dat we zeven bazuinen hebben, zeven plagen, schalen, enzovoort, waar we in de loop van

de tijd op ingaan. Maar we wachten echter op meer ruimte zodat de mensen kunnen zitten.

³² Nu, en ik dacht dat dit precies zou aansluiten bij wat ik verwachtte. Ik had niet verwacht dit schets te tekenen, maar enkele dagen geleden was ik bij een paar van mijn dierbare vrienden, de familie Cox, in Kentucky. Ik ging erheen en dacht nog een extra dag te krijgen van op eekhoorntjes te jagen voordat het seizoen sloot. En ik was daar in de bossen met mijn vriend Charlie die daar staat en Rodney, zijn broer. Ik heb niet eens een eekhoorn gezien. Ik denk dat ik ze allemaal op de vlucht heb gejaagd, toen ik daar in de bossen begon te juichen. Dit is wat tot mij kwam, jongens, en—en zuster Nellie en Margie, toen ik jullie vertelde dat ik jullie het zondag zou vertellen wanneer ik eraan toekwam. Dit is wat tot mij kwam, over een boodschap waar ik over zou spreken. En hoe de rest ervan er precies bij paste! En o, ik hou daarvan. Ik had een—een echte—echte jubelgeest daar in de bossen.

³³ Dus nu, laten we nu I Petrus lezen, of . . . II Petrus, liever, het 1e hoofdstuk, een gedeelte ervan.

Simon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, aan hen, die een even kostbaar geloof verkregen hebben als wij door de gerechtigheid van onze God en Heiland, Jezus Christus:

³⁴ Ik hou van de manier waarop het daar wordt gesteld, want mijn hele onderwerp vanmorgen is gebaseerd op geloof. Zie? Laat me dat opnieuw lezen. Luister aandachtig.

Simon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, aan hen, die een even kostbaar geloof hebben—verkregen hebben . . . door de gerechtigheid van onze . . . Heiland en Jezus Christus:

³⁵ Merk op; hij zegt: “dat ik dit geloof heb verkregen, en ik richt dit tot hen die het even kostbaar geloof hebben verkregen.” Ik wil . . . Het is niet aan de buitenwereld gericht. Dit is aan de Gemeente, zie, zij die in Christus zijn.

Genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en (door) van Jezus Christus, onze Here.

Gelijk Zijn goddelijke kracht ons alles geschonken heeft . . . Zijn goddelijke kracht nu heeft ons alles geschonken, wat tot leven en godsvrucht behoort, door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd;

Door deze zijn wij . . . zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat wij daardoor (door deze beloften) deel zouden hebben aan de goddelijke natuur, . . .

36 Laat dat nu heel diep inzinken. We gaan vanmorgen niet prediken; we onderwijzen gewoon deze les. “Goddelijke natuur.” Laat me dat 4e vers nu nog eens lezen, zodat u het niet zult missen. “Door deze zijn wij . . .”

Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat wij daardoor (door deze beloften) wij deel zouden hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat in de wereld is door de begeerte.

37 Zie, “de wereld,” daar zijn wij nu aan ontkomen. Hij richt dit aan de Gemeente. Daarvoor zijn wij vanmorgen hier, om uit te vinden wat de weg is, wat Gods vereiste is. Er is hierbinnen geen persoon die God liefheeft, die niet wil—die niet meer als Christus wil worden. Hier staat het nu beschreven. Iedere Christen! Ik ben een oude veteraan. Kijk hier naar broeder en zuster Kidd, zij zijn waarschijnlijk de oudsten in het gebouw. Maar, als ik hun zou vragen: “Wat is uw hartsverlangen?” Zou het zijn: “Dichter bij God.” Wanneer u over Christus leert kennen, is er iets met Hem dat zo lieflijk is, dat je gewoon in Hem probeert te komen.

38 Excuseer mij voor deze opmerking. Ik vertelde mijn vrouw hier niet lang geleden, ze . . . worden allebei oud, en ik zei tegen haar, ik zei: “Hou je nog van me zoals vroeger?”

Ze zei: “Zeker, ja.”

39 En ik zei: “Weet je, ik hou zoveel van je tot ik je zou willen nemen en je binnenin me trekken zodat we werkelijk nog maar één zouden zijn.”

40 Nu, dat, vermenigvuldig dat met honderd miljoen, en dan zult u ontdekken hoe de gelovige, die verliefd wordt op Christus, in Hem wil komen, omdat het een liefde is. En hier gaat Hij ons laten zien hoe door deze beloften wij deelgenoten mogen zijn aan de goddelijke natuur van Christus. Deze sterfelijke lichamen, hoe dat wij deelgenoten kunnen zijn.

41 Ik zou hier iets kunnen zeggen. De reden dat ik geloof. . . Nu, iemand had me hier niet lang geleden helemaal verkeerd begrepen. Ik kreeg een brief van de predikersvereniging waarin stond dat ik geloofde dat er . . . “We één-van-ziel moesten zijn. En we onze partners moesten verlaten als we niet één-van-ziel met elkaar waren, om met een ander te trouwen waarmee we één-van-ziel waren.” O my!

42 Ik zei: “Ik ben niet schuldig aan een dergelijke ketterij.” Daar ben ik altijd tegen geweest. Ik—Daar geloof ik niet in. Zeker niet. Ik geloof dat God ons een partner geeft. Dat is waar. En dan worden we deel van elkaar. Dat is juist. En voordat een man gaat trouwen, zou hij over deze dingen moeten nadenken; het bestuderen.

43 Een jongeman vroeg mij onlangs, zei: “Denkt u dat ik zou, moet trouwen, broeder Branham, met *dat-en-dat* meisje?”

Ik zei: "Hoeveel geef je om haar?"

Hij zei: "O my, ik hou gewoon ontzettend van haar."

Ik zei: "Wel, als je niet zonder haar kunt leven, dan kun je beter met haar trouwen. Maar als je zonder haar kunt leven, kun je het beter niet doen. Dus, maar als je het niet kunt uitstaan, dan kun je beter—kun je maar beter gaan trouwen," zei ik. En dus, wat ik tot hem wilde brengen, is dit: dat als je haar zozeer liefhebt!

⁴⁴ Nu, op het moment voordat je bent getrouwd is alles koek en ei. Maar nadat je bent getrouwd, dan beginnen de moeiten en beproevingen van het leven binnen te komen. Dat is wanneer je zo verliefd moet zijn dat je elkaar begrijpt. Wanneer je in haar bent teleurgesteld, zij in jou teleurgesteld is, begrijp je elkaar nog steeds.

⁴⁵ Zo is het met Christus. Zie? We moeten zoveel van Hem houden, dat wanneer wij om iets vragen en Hij het niet aan ons geeft, het ons niet in het minst van ons stuk brengt. Zie? Zie? Waarom? En de enige manier waarop u dit kunt doen, is door deelhebbers te worden aan Zijn goddelijke natuur, dan zult u de reden begrijpen waarom Hij het u niet kan geven. "Deelhebbers aan Zijn goddelijke natuur."

⁴⁶ En kijk hier: "Ontkomen aan het verderf, dat in de wereld is door de begeerte," Eraan ontkomen! Ziet u aan wie het is? Het is aan de Gemeente, degenen die in Christus zijn, die boven deze dingen verheven zijn. Hij verheft zichzelf niet, maar Christus bracht hem omhoog.

⁴⁷ Aan mijn kleurling broeders en zusters die deze morgen aanwezig zijn, ik bedoel dit niet om u te kwetsen. Maar ik was enige tijd geleden in een samenkomst, ik weet niet of ik het ooit in de tabernakel gezegd heb. Ik heb het op vele plaatsen verteld. Er was een kleurling zuster die zei: "Zou ik een getuigenis kunnen geven, of getuigen?"

"Zeker, zuster, ga uw gang."

⁴⁸ Ze zei: "Ik wil dit getuigenis afleggen voor de glorie van God." Ze zei: "Weet u, ik—ik ben niet wat ik behoort te zijn," en ze zei, "ik—ik ben niet wat ik wil zijn, maar," zei ze, "één ding is zeker: ik ben niet meer wat ik vroeger was." Zie? Ze was ergens vandaan gekomen. Ze werd hogerop gebracht.

⁴⁹ Zo weten we dat we zijn overgegaan van de dood naar het leven. We kijken terug naar de put waar we uit gehouwen zijn. Zie? We zijn niet wat we willen zijn; we zijn zelfs niet wat we behoren te zijn; maar één ding waar we dankbaar voor zijn: we zijn niet meer wat we vroeger waren. Dat is juist. We zijn op weg.

⁵⁰ "En zijn ontkomen aan het verderf van de wereld." Zijn dat ontkomen; de lust en het verderf van de wereld, u staat daar boven. Nu, dat is—nu, dat is het type persoon waar Hij tegen

spreekt, de persoon die aan deze dingen ontkomen is, zie, het verderf van de wereld.

En daarnaast, met betoon van alle ijver, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis,

En bij de kennis zelfbeheersing, . . . bij de zelfbeheersing volharding, . . . bij de volharding godsvrucht,

En bij de godsvrucht broederliefde, en bij de broederliefde liefde jegens allen.

⁵¹ Nu, Hij heeft ons hier de richtlijn gegeven wat te doen; om te weten hoe het te doen. Nu zoals ik zei, wij proberen allemaal dichter bij God te komen. Daarom koos ik vanmorgen deze boodschap voor de gemeente, wetende dat de mensen reizen. Gisteravond zei ik: "Hoevelen zijn hier van buiten de stad?" Ongeveer achtennegentig procent van de mensen, van buiten de stad. "Hoeveel zijn er hier van honderd mijl ver?" Wel, er was meer dan, denk ik, tachtig procent. "Hoeveel zijn hier van meer dan vijfhonderd mijl ver weg?" En bijna een—een derde van de mensen waren hier van meer dan honderd, vijfhonderd mijl ver. Denk er eens over na, van de mensen die reizen. Wel, deze mensen komen niet zo naar de kerk om gezien te worden. Er is geen . . . zoals de buitenwereld zou zien, geen enkele schoonheid aan deze plaats. Het zijn allemaal gewone mensen, arm, normaal gekleed. Er zijn geen geweldige kerkliederen van een zogenaamd engelenkoor, pijporgels en enige gebrandschilderde ramen. Je moet moeite doen om een zitplaats te krijgen op een bank, en langs de muren staan. Zij komen niet voor zoiets dergelijks. Maar ze komen omdat er binnenin hen iets is dat een schoonheid ziet die het natuurlijke oog niet ziet. Het is het geestelijke oog dat de schoonheid van Christus opmerkt. Daarom komen ze.

⁵² Dus, dagenlang voordat wij de dienst hebben, bid ik voortdurend; ga de bossen in, neem in mijn zak . . . Zeg tegen mijn vrouw: "Ik ga vanmorgen op eekhoorntjes jagen." En ik doe een potlood en een blocnootje in mijn zak. Zodra het licht genoeg wordt om te kunnen zien, zit ik ergens tegen een boom, handen omhoog in de lucht en zeg: "Here, wat kan ik vandaag doen? Wat wilt U mij geven voor Uw kinderen?"

⁵³ Als ik dan iets aanraak dat van binnen schijnt te branden, komt er iets aan zoals dit. Wanneer Zijn tegenwoordigheid dichterbij komt, begin ik iets te horen dat als het ware van heel veraf komt, iets op deze wijze. "Twee maal twee is vier." Dichterbij: "Twee maal twee is vier. Twee maal twee is vier. Twee maal twee is vier." Weer en weer en weer, zoals dat. Het is Zijn tegenwoordigheid die naderbij komt.

⁵⁴ Geef uzelf over, en na een poosje kom je los van jezelf. Daar komt het visioen: "Ga naar zo'n-en-zo'n plaats en zo'n-en-zo'n

ding.” Zie? Het begint, van mediteren—uw gedachten op God, buiten de wereld, weg van de wereld, in de wildernis, op jezelf.

⁵⁵ En het begint te komen: “Eén, één. . .” Ik zeg, een willekeurig getal of wat dan ook, iets begint gewoon, geleidelijk, flauwtjes in te zetten. Dan komt het sneller, sneller. Je zit daar en heft je handen op, zegt geen woord, houdt gewoon je handen omhoog in de lucht. Voor u het weet, wordt je hele wezen opgenomen. Dan zie je dingen die Hij wil dat je weet, laat je dingen zien die zullen gebeuren.

⁵⁶ Soms komt het tot op een punt, tot een bepaald punt en dan stopt het. Het gaat niet over in een visioen. Dan beginnen Schriftplaatsen gewoon tezamen te vloeien. Ik grijp mijn potlood zodat ik het niet zal vergeten en schrijf het op, schrijf het op.

⁵⁷ En ik kom thuis en kijk het na en bestudeer het. En soms lijkt het voor mij nergens op te slaan, wanneer ik het naga. Dan, na een poosje, hier is het! Dat treft het, en het begint opnieuw. Dan pak ik een boekje als *dit* en begin zo hard als ik kan op te krabbelen wat Hij mij vertelt. Ik dacht: “Here, ik ga naar de tabernakel en vertel hun; dat ik . . . ‘Kom erheen.’ Ik heb iets voor hen.” Wel, zo is het gekomen. Precies. Totdat Hij het mij eerst geeft, kan ik het niet uitgeven.

⁵⁸ Dus, op deze kleine notities waarop u mij ziet neerkijken. En dit eerste waarmee ik begon, ik kreeg dit gedeelte hier niet tot op een dag of twee geleden, daar in de bossen.

⁵⁹ Nu, deze mensen zijn—zijn. . . Petrus zegt hier hoe wij deelhebbers moeten zijn aan Zijn goddelijke natuur. Nu, ieder van ons probeert op te groeien in de gestalte van God.

⁶⁰ Nu, nadat wij door de Zeven Zegels heen zijn gekomen, dan, ten tijde dat de Zevende Zegel klinkt, of het losmaken. . . Natuurlijk weten wij wat een zegel is; het is om de bediening los te laten, om Zeven Zegels los te maken. En we zullen dat op de kaart zien. Is om een Boodschap los te laten, iets wat verzegeld is.

⁶¹ Afgelopen zondagavond predikte ik over “De Sleutel.” En de sleutel is geloof. De, geloof houdt de sleutel vast en de sleutel is de Schrift. En Christus is de Deur. Ziet u? Dus, geloof neemt de kleine scharnieren van de Schrift en ontsluit de glorie en het goede van God voor Zijn volk. Zie? Dus, het is, geloof houdt de sleutel vast die Christus voor het volk ontsluit; maakt het open, openbaart het.

⁶² Dus vandaag proberen we diezelfde sleutel te nemen om de weg te ontsluiten om een deugdzame Christen te worden in de gestalte van God, dat, en een levende tabernakel te zijn voor de levende God om in te wonen.

⁶³ Onthoud, God openbaart Zichzelf op drie manieren. De eerste keer openbaarde Hij Zich in een Vuurkolom, dat werd het Vaderschap genoemd. Toen werd diezelfde God gemanifesteerd

in Jezus Christus, waarvoor Hij een lichaam bouwde, dit lichaam maakte. Ten derde, door de dood van dat lichaam, heiligde Hij een Gemeente waarin Hij kan wonen. Het was God boven ons; God met ons; God in ons; dezelfde God.

⁶⁴ Om die reden werd het Vader, Zoon, Heilige Geest genoemd. Niet drie goden; drie bedieningen van één God. Hadden ze daar op het Concilie van Nicea maar aan gedacht, zouden we niet in zo'n verwarring terecht zijn gekomen, nietwaar? Dat klopt. Niet drie goden. De mensen konden niet begrijpen hoe Jezus tot de Vader sprak en dat Hij en de Vader Eén zijn. Wel, daar is de kern van de zaak. Zeker, het ontvouwt zich. Jazeker. Zie? Het zijn geen drie goden. Drie bedieningen! Drie ma- . . .

⁶⁵ Wat is het? God daalt af naar Zijn schepping. God wil aanbeden worden. Het woord *god* betekent "voorwerp van aanbeding." En het is God die probeert Zijn volk in zo'n gesteldheid te brengen zodat Hij uit hen kan krijgen waarvoor Hij ze geschapen heeft. Hij heeft u nooit gemaakt om iets anders te zijn dan een zoon en dochter van God. Als u dat hebt gemist, om een zoon en dochter van God te zijn, hebt u het doel gemist.

⁶⁶ En "missen," het woord *z-o-n-d-e* betekent "het doel missen," het doel missen. Als ik dan op een schietschijf schiet, er een kogel in drijf vanaf vijftig meter afstand, en ik schiet, neem mijn geweer en schiet en ik mis het op tien of twaalf centimeter, wat is er dan gebeurd? Mijn geweer moet worden bijgesteld. Er is iets verkeerd. En als ik geloof in God mis, als ik het mis om een Christen te zijn . . . God plaatste u hier om een Christen te zijn. Als je naar één kant afbuigt, kom dan terug en wordt bijgesteld. En er is maar één ding dat u kan bijstellen, dat is de Schrift; de Heilige Geest in de Schrift om u bij te stellen, u weer regelrecht terug naar het doel te brengen. Dat is juist.

⁶⁷ Nu, we gaan Zijn Woord bestuderen. Stefanus zei, in Handelingen 7, en ook in . . . Laten we dat eens lezen. (Hebben het nu over, we hebben het nu over een tabernakel, van God.) Nu, Stefanus zei . . . (Aangezien het een levende tabernakel van de levende God zal zijn.) Stefanus zei in Handelingen het 7e hoofdstuk, en ik geloof dat we . . . in Handelingen 7, te beginnen rond het 44e vers:

Onze vaders hadden de tent der getuigenis in de woestijn, zoals Hij het geboden had, die tot Mozes zeide, dat hij haar moest maken naar het voorbeeld dat hij gezien had.

Welke onze vaders ook hadden, onze vaders die naderhand kwamen, brachten . . . Jezus bij het bezit van de heidenen, welke God heeft verdreven voor onze vaders, tot de dagen van David.

Deze heeft genade gevonden bij God en gevraagd een tabernakel te mogen vinden voor de God van Jakob.

Maar Salomo bouwde Hem een huis.

De Allerhoogste echter woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn, zoals de profeet zegt:

de hemel is Mij ten troon, en de aarde een voetbank mijner voeten. Wat voor een huis zult gij Mij bouwen, zegt de Here, of wat is de plaats mijner rust?

68 Nu, in de . . . Nu, “tabernakel” is natuurlijk een plaats waar we rusten, nu, verfrist worden enzovoort, zoals uitrusten door slapen, enzovoort. Nu, in Hebrreeën 10, het 5e vers; Paulus brengt het naar voren.

Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer . . . (Dat is Christus.) . . . Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid;

69 Wat is de tabernakel nu? Een lichaam, God getabernakeld in een lichaam.

70 God, eenmaal, daar boven, toen Hij op de berg neerdaalde, zelfs als een—een stier of een koe de berg aanraakte, moest hij worden gedood. God is heilig.

71 Gisteravond, toen die engelen hun gezichten bedekten. Heilige serafs, met heilige aangezichten, weten zelfs niet wat zonde betekent, en ze moeten hun aangezicht bedekken in de tegenwoordigheid van God; hun voeten bedekken met nederigheid.

72 Nu, een heilige God kon zonde niet goedkeuren. Dus niets kon de berg aanraken waar God Zich ophield.

73 Toen werd God vlees en woonde onder ons, in de vorm van Jezus Christus, Zijn Zoon, Zijn schepping. Toen gaf die Zoon Zijn leven, en de Bloedcel van God werd gebroken zodat het Leven uit het Bloed tot ons zou kunnen komen.

74 Door dat Bloed zijn wij gereinigd. En nu, ons bloed, ons leven, wat gekomen is door samenleving uit sexueel verlangen, wat ons leven in de wereld bracht. Het Bloed van Jezus Christus reinigt ons, verandert onze natuur, door de Heilige Geest op ons te zenden; dan worden we in de goddelijke natuur van God, dan worden we een woonplaats voor God. Jezus zei: “In die dag zult gij weten dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij; Ik in u, en gij in Mij.” Zie?

75 Weet hoe dat God in Zijn Gemeente is. De Gemeente hoort nu de plaats van Christus in te nemen, Zijn bediening voort te zetten. “Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; maar gij zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot aan het einde der wereld.” Zie? Daar hebt u het, Zijn werk voortzetten.

⁷⁶ Nu, God, of de Bijbel zei hier dat... Stefanus sprak over Salomo die een tempel bouwde: "En de Allerhoogste woont niet in tempelen die met handen gemaakt zijn. 'Want de hemel is Mij ten troon, en de aarde een voetbank mijner voeten. En waar is de plaats mijner rust?' 'Maar een lichaam hebt Gij Mij bereid.'" Amen. Daar hebt u het.

⁷⁷ "Een lichaam hebt Gij Mij bereid." God woont in de gestalte van een mens, reflecteert Zich in dat wezen. Volmaakte aanbidding! God in ons, die Zijn tabernakel zijn, God die Zichzelf manifesteert. O, hoe we daar bij konden stilstaan tot je bijna was bezweken van de hitte. Bemerkt, dat God altijd, te allen tijde, Zichzelf in mensen heeft weerspiegeld.

⁷⁸ Dat was God in Mozes. Kijk naar hem, geboren als leider; Christus. In de tijd dat hij werd geboren, was er een vervolging van de kinderen, om hem te proberen te vinden; net zoals het met Christus was. En hij was—hij ontkwam in die tijd; Christus ook. Hij was een wetgever; Christus ook. Mozes ging veertig dagen de berg op en ontving de geboden en kwam naar beneden. Christus ging veertig dagen de woestijn in en kwam terug, en zei: "U hebt van oudsher horen zeggen: 'Gij zult geen overspel plegen.' Maar Ik zeg u: wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft reeds overspel met haar gepleegd." Zie? Al deze verschillende dingen, dat, God die Zichzelf reflecteert.

⁷⁹ Kijk naar Jozef, geboren als een geestelijke jongen te midden van een—een stel broers. Het waren allemaal goede mannen, al die patriarchen. Maar toen Jozef kwam, was hij anders. Hij kon visioenen zien, dromen uitleggen, en hij werd daarom door zijn broers gehaat. Juist vanwege het werk dat God voor hem op aarde had te doen, haatten zijn broers hem ervoor. Zie? En het verwees allemaal naar het kruis. En, kijk, hij werd voor bijna dertig zilverstukken verkocht, door z'n broeders. In een kuil gegooid om te sterven, door z'n broeders. Werd uit de kuil gehaald en zat aan de rechterhand van Farao. En niemand kon tot Farao komen, die in die tijd de wereld beheerste, niemand kon tot Farao komen, dan door Jozef. Niemand kan tot God komen, dan door Christus. En toen Jozef het paleis verliet, voordat hij wegging, werd er op een trompet geblazen, en boodschappers gingen voor hem uit en riepen: "Buig de knie! Jozef komt eraan!" Ongeacht waar u was of wat u aan het doen was, of hoe belangrijk uw werkzaamheid was, je moest op je knieën neervallen totdat Jozef er was.

⁸⁰ En wanneer één dezer dagen de bazuin schalt, zal iedere knie zich buigen en iedere tong zal belijden. Wanneer Christus, onze Jozef, de heerlijkheid zal verlaten en komen, dan zal uw werk niet meer zo belangrijk zijn. Iedere knie zal zich buigen en belijden dat Hij de Zoon van God is. Dat is juist.

81 O, hoe we Hem in David zien! Hoe David, een verworpen koning, van zijn eigen troon gestoten, door zijn broeders, zijn eigen zoon, zat op de Olijfberg, toen hij naar de top van de Olijfberg ging, naar Jeruzalem omkeek, en weende; want daar had zijn eigen volk, dat hij had gediend en onderwezen over God, en zijn eigen volk had hem afgezet en dingen naar hem gegooid, spuugden op hem en bespotten hem, toen hij de heuvel opging en verworpen werd. O, hoe volmaakt, als de Zoon van God, achthonderd jaar later; een verworpen Koning te midden van Zijn eigen volk, zat op de berg en weende over Jeruzalem, als een verworpen Koning.

82 Wat was het? God, die Zich weerspiegelde, in deze profeten, Christus weerspiegelend.

83 Toen kwam er Eén die de volmaaktheid van God was. Het was God onder ons.

84 En sinds die tijd heeft Hij Zich in Zijn Gemeente weerspiegeld, aan deze zijde van Golgotha. Dus u ziet dat wij allemaal proberen te komen tot deze woonplaats, tabernakel, van de levende God. Nu, er zijn enige mensen . . .

85 We merken hier op, hij zei: “Eerst hebben wij geloof, deugd, kennis, zelfbeheersing, volharding, goedheid of godsvrucht en broederlijke liefde.” In orde. Broederlijke liefde en voeg dan liefde toe. Laat me dit weer allemaal opnieuw lezen zodat u er zeker van bent dat u het nu vat. Nu, we zullen beginnen met het 5e vers.

En daarnaast, met betoon van alle ijver, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis,

En bij de kennis zelfbeheersing, en bij de zelfbeheersing volharding, en bij de volharding godsvrucht,

En bij de godsvrucht broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde liefde jegens allen, wat liefde is.

. . . als deze dingen bij u aanwezig zijn, en overvloedig zijn, laten zij u niet ledig noch onvruchtbaar in de kennis van onze Here Jezus Christus.

86 Nu, Petrus omschrijft hier iets voor ons, hoe wij er komen.

87 Nu, ik wil dit zeggen, dat er sommige mensen zijn die een deel hebben van deze deugd, kennis, wijsheid, geduld, enzovoort, die zelfs niet belijden een Christen te zijn. Nu, wij zijn gewoon . . . wij geven zondagsschoolles. En dat is waar. Er zijn sommige mensen die hier een deel van hebben, die zelfs niet beweren Christen te zijn. Maar dat is niet . . . Dat zal niet volstaan. Het is net als een merel die probeert pauwenveren in zijn vleugels te steken, om van zichzelf een pauw te maken. Hij maakt zichzelf alleen te schande. Het zou beter zijn een merel te blijven. Zie? Wanneer hij deze dingen probeert uit te oefenen zonder een Christen te zijn; hij is simpelweg helemaal van zijn plaats.

⁸⁸ Het is net als een ahornboom die probeert appels te produceren. Hij kan het niet, ziet u, hoewel hij een boom is. Maar hij kan geen appels produceren.

⁸⁹ Het is net als een muildier, dat wol probeert te fabriceren, die een schaap probeert te zijn terwijl hij een wol, of een muildier is. Ziet u, hij kan geen wol produceren. Hij kan het niet. Wol is een gave voor een schaap, niet voor een muildier. Hij mag zich proberen te gedragen als een schaap, maar hij is nog steeds een muildier. Zie? Dus, hij kan zeggen: "Nou, ik kan eten als een schaap; ik kan *dit* doen als een schaap." En ongeacht wat u kunt doen, u moet een schaap zijn om wol te hebben.

⁹⁰ En laat mij hier een ogenblik stoppen. Het schaap vervaardigt geen wol. Hij heeft wol omdat hij een schaap is. Een heleboel mensen proberen te zeggen: "Wel, ik zal proberen goed te worden. Ik zal proberen *dit* te doen." Produceer niets. Nee, dat lukt u niet. Een schaap is niet, wordt niet gevraagd, wordt niet verondersteld wol te fabriceren. Het draagt wol, en het doet dat omdat het een schaap is.

⁹¹ En wanneer u een Christen bent, draagt u vanzelf de vrucht van de Geest. U—u fabriceert het niet. U probeert het niet te maken. U probeert. . . U maakt uzelf niet iets wat u niet bent. U wordt slechts wat u hoort te zijn, en dan komt het vanzelf. Hebt u wel eens mensen horen zeggen: "Wel, ik zeg je. Ik ben. . . ik ben bij een kerk toegetreden. Ik—ik moet nodig met dit liegen ophouden"? U probeert nu weer iets te fabriceren. U kunt het niet, dus u hoeft het niet te proberen, net zomin als een—als een—een muildier ervoor kan zorgen dat hij wol heeft. Hij kan het niet.

⁹² Of een gier die probeert te eten met de duif, een gier die probeert—een gier die probeert een duif te zijn. Kunt u zich daar een buizerd voorstellen, die zegt: "Weet je, ik ben een duif," en een paar veren in hem steken en zeggen: "Kijk, ik zie eruit als. . ." Zie? Hij lijkt helemaal nergens op. Dat is een—een man die belijdt iets te zijn terwijl hij het niet is. Ziet u, u kunt het niet doen.

⁹³ U kunt niet zeggen: "Nu kijk, ik behoor deugd te hebben, daarom zal ik deugd hebben. Ik behoor godvruchtig te leven, dus ik zal het gewoon hebben." Wel, u probeert slechts veren te plaatsen. Hoewel zij binnen uw bereik zijn, maar u kunt de veren niet in de verkeerde vogel steken. Zie? Het zal gewoon niet werken. En het laat alleen zien wat een huichelaar die vogel is. Zie? Kunt u zich een oude buizerd voorstellen die een paar duivenveren probeert te krijgen en zegt: "Kijk eens hier, zie, ik ben een duif." Zie? Wel, wij weten allemaal dat hij een buizerd is. Zie? Zie? Dat is alles. Wij kunnen zien dat hij een buizerd is.

⁹⁴ Welnu, zo is het als u probeert om—om Christendom te fabriceren. U kunt het niet. Het eerste wat u moet doen, is wedergeboren worden. U moet worden veranderd. Zie? En

wanneer u bent veranderd, wordt u een nieuwe schepping. Nu begint u in orde te komen, nu. Zie? Nu hoeft u zich geen zorgen te maken over de veren, die komen vanzelf, wan—wanneer u wedergeboren bent. Jazeker.

⁹⁵ Zoals ik altijd heb gezegd. U neemt een—een varken, schrobt hem en trekt hem een smokingpak aan, of smokingkostuum liever gezegd, en laat hem buiten los; hij gaat regelrecht naar een modderpoel en wentelt zich erin. Want, ziet u, het zal geen enkel nut hebben. Hij is een varken. Dat is zijn natuur. Wentelen in de modder is zijn natuur. U moet zijn natuur veranderen, en (hij) de rest zal vanzelf komen.

⁹⁶ Nu, let op. U moet wedergeboren worden, dat is: veranderd. Er moet een verandering zijn.

⁹⁷ U zegt: Wel, broeder Branham, ik ken deze zekere vrouw hier; wel, zij heeft nooit iets verkeerd gedaan. Ze is een goede vrouw. Of, deze man *zo-en-zo*, hij is een goede man. Hij doet nooit iets. U weet dat hij niemand kwaad doet. Dat betekent niets. Hij mag een goede buurman zijn, maar hij is geen Christen, totdat hij wedergeboren is.

⁹⁸ Jezus zei: “Tenzij iemand wedergeboren is,” Johannes 3, dat “hij het koninkrijk zelfs niet kan zien.” Nu, dat betekent, *zien*, dat betekent “begrijpen.”

⁹⁹ U kijkt naar iets en zegt: “Ik zie het gewoon niet.” U bedoelt dat u het niet begrijpt.

¹⁰⁰ Een mens kan niet begrijpen waarom mensen juichen. Een mens kan niet begrijpen waarom de taal van een menselijk wezen zou kunnen veranderen en hij in tongen kan spreken. De natuurlijke mens kan niet zien hoe een, glorie van God over de ogen van een mens kan komen, en hij visioenen kan zien en iemand over bepaalde dingen kan vertellen en wat te doen; hun dingen vertellen die op het punt staan te geschieden en dingen die zullen gebeuren, zoals de Here hier gisteravond zelfs voor ons deed. Zie? Zie? De—de natuurlijke gezindheid probeert het uit te puzzelen. “Wel, wat deed hij? Of welk bedrog gebruikt hij? Welke trucc heeft hij?” Om iemand in tongen te zien spreken, zeggen ze. . . en iemand uitleggen en precies vertellen aan een zeker lid van het lichaam wat zij hebben gedaan en wat zij niet moeten doen. Ziet u? Zie? Ze denken dat het doorgestoken kaart of zo is. “Ze hebben iets met elkaar afgesproken.”

¹⁰¹ Ze kunnen het niet begrijpen, totdat die man is wedergeboren. Als hij dan is wedergeboren, dan is hij in staat om gemeenschap te hebben, omdat hij een nieuwe schepping is. Dat oude achterdochtige, twijfelende karakter dat hij had, is dood. Nu is hij een nieuwe schepping. Dus u ziet, hij hoeft niets toe te voegen aan z'n, nu, omdat het automatisch zal worden toegevoegd.

¹⁰² Merk op, u moet wedergeboren worden. En wanneer u wedergeboren bent; u kunt niet wedergeboren worden zonder dat u geloof hebt. Dat is juist. Dus u ziet op mijn tekening hier, dat ik het fundament ook heb; geloof is het fundament van dit alles. “Want zonder geloof is het niet mogelijk God te behagen. Die tot God komt, moet geloven dat Hij is, en een beloner van hen die Hem ijverig zoeken.” Zie? Dat moet hij zijn. En wanneer u sceptisch staat tegenover de Bijbel, wanneer u er sceptisch over bent dat het Woord juist is, kunt u net zo goed wegblijven, totdat u het eerst gelooft.

¹⁰³ Wat is zonde? Ongeloof. Er zijn slechts twee elementen die het menselijk wezen beheerst. Dat is of twijfel of geloof, de één of de ander. U wordt door één beheerst, die uw leven domineert. Het hangt er gewoon van af hoeveel geloof u hebt, hoe hoog u kunt komen.

¹⁰⁴ Maar eerst moet het geloof zijn. Laat mij een poosje bij dat fundament blijven. Nu, geloof is datgene wat u moet geloven. Geloof is wat . . . “Geloof is de vaste grond van de dingen die men hoopt.” Het is, u hebt het reeds wanneer u geloof hebt, want het wordt geopenbaard door geloof. “Geloof is de vaste grond van dingen die men hoopt,” Hebreeën 11, zie, “het bewijs.” Wat is het? Welk soort bewijs? Een heilig bewijs.

¹⁰⁵ Daarom, als u zegt: “Broeder Branham, ik geloof dat God een Geneesheer is.” Wel, als u dat gelooft en Hem dan aanneemt als uw Geneesheer, en niet liegt, maar echt gelooft dat u door Zijn striemen bent genezen, is er niets wat u er vanaf kan brengen. Het is een afgedane zaak. Nu, u zou hoop mogen hebben, u neigt naar *dit* en helt over naar *dat*. Maar als u geloof hebt, weet u het, omdat het het bewijs is. U hebt het reeds. Ik was . . .

¹⁰⁶ Hoevelen, heeft iemand ooit Oral Roberts vanmorgen gehoord, toen hij vanmorgen predikte, Oral Roberts? Ik—ik hoorde hem zoiets zeggen als, dat er een geloof was, van bevrijding, het gebed bidden van geloof, van bevrijding. Hij zei: “Maakt u contact door de radio aan te raken, maakt u contact door iets aan te raken, zodat . . .” De man deed dat, zodat het de mensen iets zou geven waar ze hun handen op konden leggen. Iets, dat u zegt: “Ik heb het nu, want hij zei mij dat ik mijn radio moest aanraken. Ik heb het.” Zie? Nu, dat is in orde. Maar nu, echt, waarachtig geloof hoeft niets van dat spul aan te raken. Nu, ik veroordeel broeder Oral niet, helemaal niet. Hij doet een groot werk en een godvruchtig man, en ik—ik denk heel wat van Oral Roberts. Jammer dat we er niet meer van hebben.

¹⁰⁷ Maar wat ik probeer te zeggen, dat—dat geloof niets nodig heeft. Zie? Geloof gelooft Gods Woord. Want geloof komt door “aanraken”? Nee. “Geloof komt door het horen, en het horen van het Woord van God.” Dat verankert het. Het is er. Zie? En geloof,

zoals het zei, kent geen afstand. Geloof is nú. Geloof is hier. Nu, als er bijvoorbeeld iemand . . .

108 Die kleine baby laatst. Die moeder waarover zuster Kidd en hun het over hadden, die die kleine baby had met de darmen eruit, zonder opening bij het rectum, om het voedsel erdoor te laten. Nu, deze dame, die zuster Kidd en hun hoorde getuigen, geloofde dat als zij in contact kon komen, en ik voor die baby bid. Nu, zie, God geeft ons mensen . . .

109 Sommigen van ons hebben ervaringen met God, zo—zo echt, dat God net zoiets wordt als hierheen te gaan en met broeder Neville te praten, of iemand die je kent. En we vragen soms deze mensen om voor ons te bidden. Dat horen we te doen. Als wij dan geloof hebben dat die man of vrouw, of wie ook, voor ons bidt, tot God spreekt, dan heeft ons geloof een houvast. Het is beklonken. Het is een afgedane zaak.

110 Hier. De Romein, ging op weg om Jezus te ontmoeten. En hij zei: “Ik—ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt. Ik ben het niet; ik—ik ben het niet waard. En eh—ik eh . . . ik—ik beschouw mezelf dat niet. Maar,” zei, “mijn zoon is erg ziek. En spreekt U slechts het Woord, zie, en mijn zoon zal leven.”

111 Wat was het? Afstand maakte niets uit. Ziet u? Want God is alomtegenwoordig. God is almachtig. En overal waar God is, is daar almogendheid. En God, omdat Hij alomtegenwoordig is, maakt dat dat God overal is. Zie? God is even groot in Duitsland, in Zwitserland, en ginds in Afrika, op ditzelfde ogenblik, als dat Hij hier is. O! Daar hebt u het.

112 Dus, nu, hij zei: “Ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt. Spreek slechts het Woord.” Wat was het? Het was het geloof van die Romein. Hij geloofde het.

En Jezus zei: “Ga heen, uw zoon leeft.”

113 En hij ging op weg, tweedaagse reis. En de volgende dag, voordat hij thuiskwam, kwam hij enige van zijn dienaren tegemoet. En zij zeiden: “Uw zoon leeft.”

114 En de Romein was zo ontroerd, totdat hij zei: “Op welke tijd van de dag begon hij beter te worden? Welk deel van de dag?”

Hij zei: “Ongeveer het elfde uur begon hij op te knappen.”

115 En de Romein wist dat het precies die tijd was geweest dat Jezus had gezegd: “Uw zoon leeft,” en hij het geloofd had. Amen.

116 Almachtig, alomtegenwoordig, alwetend, oneindig, dat is God. Als zij dus opbellen en zeggen: “Bid!” Dat contact! En uw geloof brengt God. Het is wat het gebed en God samen op het toneel brengt. Gebed! Geloof verandert van *hier* naar *hier*. Het brengt het bij elkaar!

117 “Spreek het Woord. Al wat ik wil dat U doet is: zeg het Woord, en alles zal in orde zijn.” Zie, Hij hoefde daar niet te zijn.

“Spreek slechts het Woord.” Waarom? God is alomtegenwoordig. Hij heeft alle macht. Hij is net zo machtig beneden op aarde als boven de aarde of aan weerskanten. Hij is God. “En het enige wat U moet doen is slechts het Woord spreken,” zei hij.

¹¹⁸ En nu, geloof doet de rest. Geloof doet de rest. U moet dus geloof hebben als een fundament. Het hele Christendom, alles wat u bent, alles wat u ooit zult zijn, is gebaseerd op geloof in het Woord. Dat is de reden dat ik het Woord geloof. Zie?

¹¹⁹ Ik kan mijn geloof in niets anders stellen. Als ik het in de kerk zou stellen, in welke kerk zou ik het moeten stellen? Katholiek, Luthers, Methodist, Baptist, Pinksteren? In welke zou ik het moeten stellen? Ik weet het niet. Ze hebben alles in de war en alles meer, verdraaien zinnen en zo meer.

¹²⁰ Maar wanneer ik mijn geloof in Zijn Woord stel, is het verankerd. Niemand legt het uit. Hier is het, ZO SPREEKT DE HERE. Dan geloof ik dat. Daar is de basis.

¹²¹ Een fijne kleine dokter hier in de stad, een vriend van mij, dokter Sam Adair. Wij trokken als jongens samen op. U kent Sam allemaal. En hij zei tegen mij, hij zei: “Bill . . .” Nadat dat visioen gekomen was, vertelde hem waar hij zijn kliniek zou bouwen, hoe het eruit zou zien. Nu, ga er naar binnen en vraag hem eens of dat niet waar is. Twee of drie jaar voordat het gebeurde, vertelde hem waar het zou zijn. Ik zei: “Je zult dat stadsdeel bijna helemaal krijgen.” En er ontbreekt maar één ding tussen hem en dat, en dat is die revalidatie plek. Dokter Adair heeft de rest, en de apotheek. Dat is alles. Dokter Adair vervulde dat precies, dat visioen. Een plaats waarvan hij zei “dat je er de komende vijftig jaar niet aan mag komen. Het is in de rechtbank.”

¹²² Ik zei: “Dokter, de Here geeft het aan jou, vanwege je nederigheid.”

Hij zei: “Ik ben niet goed.”

¹²³ Ik zei: “Je bent een schildpad. Je hebt een schild aan de buitenkant, een korst waarmee je je naar je vrienden wendt, maar van binnen ben je een echte kerel. Kom van achter dat schild vandaan.” Ik zei: “God geeft het je.”

¹²⁴ Hij zei: “Ik heb nooit aan je getwijfeld, Bill, maar dat zal ik moeten betwijfelen.”

Ik zei: “Ga maar naar je kantoor.” Dus hij ging weg.

¹²⁵ De volgende morgen belde hij me op en zei: “Ik heb gewoon de bibbers.”

¹²⁶ Ik zei: “Wat is er aan de hand?” Het was rond juli. Ik zei: “Wat is er aan de hand, Doc?”

¹²⁷ Zei: “Ik heb de plek al gekocht, Billy.” Gisteravond hadden ze een vergadering in Boston en ik heb de plek vanmorgen al gekocht.

Zei: "Ik zei het je toch?"

¹²⁸ Ik was daar laatst met hem aan het praten; toen het geweer in mijn gezicht was geëxplodeerd. Hij zei: "Ik denk dat ik dat al aan duizend mensen heb verteld die hier komen, zo." Wat is het? Nu, als God iets spreekt, moet het gebeuren.

¹²⁹ Gisteravond kwamen een paar vrienden langs. Ze hadden dat visioen horen vertellen van die kariboe die horens van tweeënveertig inch had en de zilvertip grizzlybeer. Ik weet niet hoeveel mensen naar het huis zijn gekomen die dat willen zien. Ik zei: "Hier is de rolmaat. Leg maar over de horens. Hij hoorde het voorzeggd worden voordat het gebeurde. Zie? Waarom? Als God iets zegt, moet het gebeuren. Dat is de reden; het is gebaseerd.

¹³⁰ Nu, *hier* is het verlossingsplan. En dan als Zijn visioen volmaakt plaatsvond, precies op de wijze waarop ze voorzeggd worden, en deze gemeente hier weet dat dat waar is, wat dan met Zijn Woord? Zie? Dat staat vaster dan het visioen. Als het visioen niet overeenstemde met het Woord, dan is het visioen verkeerd. Maar het is het Woord eerst, omdat het Woord God is. Zie? Dus, Hij is alomtegenwoordig. Hij sprak dat hier en liet het in Canada plaatsvinden. Amen. Ziet u, Hij is alomtegenwoordig. Goed.

¹³¹ Ten eerste moet u wedergeboren worden, en dan wanneer u wedergeboren bent, hebt u geloof; u gelooft het Woord. Totdat u wedergeboren bent, redeneert u ertegen. Als u maar religieus ingesteld bent en—en u hebt een—eh—een beetje menselijke kennis, dat u goed behoort te doen, zult u nooit in staat zijn overeen te stemmen met het Woord van God. U zult het nooit. U moet wedergeboren worden. En wedergeboren, het brengt geloof voort. Goed. Nadat u dan geloof gekregen hebt, deze *hier*, g-e-l-o-o-f, geloof, dan bent u pas in positie om te groeien.

¹³² Nu, vele mensen gaan naar het altaar toe en bidden en zeggen: "Here, vergeef mij." En een grote ervaring van heiligmaking komt over hen, en zo. Dan voelt u zich geweldig, gaat naar het altaar en juicht. U gaat weg en zegt: "Prijns God, ik heb het." Nee, u bent net tot een plaats gekomen waar u kunt groeien. U hebt nog niets gedaan. Zie? Het enige wat u hebt gedaan is het fundament leggen.

¹³³ Nu, u gaat een huis bouwen, en u stort het fundament en zegt: "Zo, ik ben klaar." Zie? U hebt het fundament gelegd om uw huis op te bouwen. Nu moet u het huis bouwen.

¹³⁴ Nu, daar is waar het vanmorgen aan de orde komt waar we het nu over gaan hebben. In orde. Een huis, dit fundament, is eerst. Wat is het fundament van het Christendom? Geloof in het Woord van God. Dat is uw fundament. Daarna begint u te groeien. Dan begint u; u begint aan dit fundament toe te voegen.

¹³⁵ Nu, om een huis te bouwen plaats je eerst je staanders en alles meer. Broeder Wood en enige van deze timmerlui en aannemers hier zouden ons kunnen vertellen hoe je je huis moet bouwen.

Zie? Maar ik ga u vertellen hoe u uw geestelijk huis moet bouwen, waar God kan wonen. Hij wil in u wonen. Hij wil u maken zoals Hijzelf is. Hij wil dat u weerspiegeld wordt, Zijn Wezen laat weerspiegelen, liever gezegd.

¹³⁶ Weet u, vroeger, toen ze goud bewerkten, voordat ze de smelter hadden, om het eruit te branden, klopten ze het goud eruit, sloegen de modder eruit, het ijzer en koper en zo eruit, en bleven het steeds stampen, en keerden het om, en sloegen het. De Indianen doen dat nu, goud pletten, en ze pletten het. Weet je hoe ze konden zien dat al het ijzer eruit was en al het vuil en zo, en alle droesem eruit was? Toen degene die erop sloeg zijn eigen weerspiegeling als een spiegel erin kon zien. Het was dan schoon en helder genoeg totdat het de klopper weerspiegelde.

¹³⁷ Zo doet God het. Hij neemt het goud dat Hij in de aarde heeft gevonden, en Hij slaat erop, door de Heilige Geest, keert het om en om en om, en slaat erop totdat (Hij ontvangt) Hij Zijn weerspiegeling kan zien. [Broeder Branham klapte verschillende keren gedurende deze zin in zijn handen—Red.]

¹³⁸ En dat is wat wij behoren te doen, de Zoon van God te weerkaatsen. En nu, wij horen Zijn werk te doen. Hij zei: “Die in Mij gelooft. . .” Johannes 14:7: “Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” U begint de werken van Christus te weerkaatsen.

¹³⁹ Maar zovelen van ons proberen de werken van Christus te doen voordat de weerkaatsing van Christus in ons is. Nu, daar is het probleem. Wij zien deze dingen gebeuren. U weet het. Ik weet het. Wij zien deze misstappen langs de weg. Wij vinden de schroothopen, van predikers, van Christenen, langs de weg gestapeld, omdat zij er niet juist ingingen.

¹⁴⁰ En daarom ben ik hier vanmorgen, om te proberen deze kleine kerk te onderwijzen, en mijzelf, hoe dat wij de woonplaats van de levende God kunnen worden. Hoevelen zouden dat willen zijn? De woonplaats van de levende God!

¹⁴¹ Nu, hier is wat we doen. Wat is het eerste? Heb geloof en word wedergeboren. Dat is het leggen van het fundament.

¹⁴² Daarna, nadat we het fundament hebben gelegd, ten tweede, voegt u toe aan uw fundament. “Voeg bij uw geloof,” zei Petrus hier. Voeg bij uw. . . Eerst hebt u geloof, daarna voegt u deugd toe aan uw geloof. Dit is de volgende kolom. Eerst stort u uw fundament, geloof. Daarna, bij uw geloof, voeg deugd toe.

¹⁴³ Nu, daar worden velen van ons omvergehaald. Ja meneer. Ja. “Voeg deugd toe aan uw geloof.” Dat betekent niet alleen een maagdelijk leven leiden, weet u, zoals de vrouw of een man, enzovoort. Dat heeft daar niets mee te maken.

¹⁴⁴ De Bijbel zei, we lezen het hier in het boek Lucas waar er stond: “Deugd ging van Hem uit.” Is dat juist? Als we als Hem

zullen zijn, moeten we dus deugd hebben. We moeten het hebben om als Hem te zijn. Is het eerste lied waar ik ooit van gehouden heb, van—van de geestelijke liederen, een van de fijnste, was: *Te zijn als Jezus*. Wel, als ik zal zijn als Jezus, moet ik deugd hebben, en een doorgang zodat het vanuit mij naar de mensen toe kan gaan. Want: “Deugd ging van Hem uit, naar de mensen.” Deugd! En voordat u het kunt laten uitgaan, moet u het eerst hebben. Als u het niet hebt, zal het er niet uitkomen. Er is niets dat eruit kán komen.

¹⁴⁵ Wat als iemand zou proberen deugd uit ons te putten en de cheque met “onvoldoende saldo” terug zou komen? Zie? Geen, geen, niets daar om uit te putten, de cheque is geweigerd. Iemand zou naar u kijken als een Christen en ziet u morgen tekeer gaan als een zondaar, daar kan niet veel deugd uit worden geput. Zie? Juist.

¹⁴⁶ Deugd moet in ons zijn. En totdat wij deugd krijgen. . . Als wij dan echte deugd krijgen, dan kunnen wij het aan ons geloof toevoegen. Dat is het volgende, de funderingsmuur. Nu, eerst moet u geloof hebben. Geloof alleen zal het niet doen. U moet. . . Petrus zei: “Voeg daarna deugd toe aan uw geloof.” U moet deugd hebben om het aan uw geloof te kunnen toevoegen.

¹⁴⁷ Nu, dan, het zou kunnen zijn, de reden dat u het niet heeft, omdat veel kerken van vandaag onderwijzen dat u het niet hoeft te hebben, of dat de dagen ervan voorbij zijn. “Ze hoeven het niet te hebben.” Het enige wat u moet doen is bij een kerk horen. Ja, die dagen zijn voorbij.

¹⁴⁸ Deugd, iedereen weet wat het woord deugd betekent, zie, en wij moeten het hebben. Als deugd van Hem uitging om de vrouw te genezen die ziek was, verwacht Hij dezelfde deugd in Zijn Gemeente, want Hij was ons voorbeeld. En als Hij deugd had, om aan de mensen te geven, verwacht Hij van ons dat wij deugd hebben, om aan de mensen te geven. En wat is deugd? Deugd is sterkte, kracht.

¹⁴⁹ Sommigen van hen geloven niet eens in de kracht van God. Ze zeggen: “Dat—dat—dat is voorbij. Het enige wat u hoeft doen is alleen maar uw naam in het boek te zetten, besprenkeld worden of begoten of gedoopt, of wat dan ook. En dat is alles wat u hoeft doen.”

¹⁵⁰ Maar Petrus zei hier: “Voeg deugd toe.” Nu, Petrus heeft het over het bouwen van het huis van God, zie, de tempel van God, om het te brengen tot een plaats. En nadat u deugd hebt, moet u. . . Nadat u geloof hebt, moet u er ook deugd bij hebben. Dat is juist. Heb deugd, voor de hele wereld.

¹⁵¹ Ik heb een prediking gepredikt, zo’n twintig jaar geleden geloof ik, over voorganger meneer Lelie, Lelie, de voorganger. Nam het van de tekst van waar Jezus zei: “Let op de leliën, hoe

ze niet werken noch spinnen. En Ik zeg u dat Salomo in al zijn heerlijkheid niet is gekleed als één van hen.”

¹⁵² Kijk naar de lelie. Hij komt diep uit de modder vandaan. En elk moment van de dag moet hij putten, uit de aarde. Zie? En wat doet hij met deze deugd die hij trekt? Hij deelt het uit. Hij wordt een prachtig gezicht voor de bewonderaar. Hij opent zichzelf voor honing, zodat de bij komt en zijn deel haalt. Klaagt niet. Hij heeft het gewoon om het uit te delen. Wat als de bij daar inkwam; onvoldoende saldo; geen honing? Die kleine bij zou op zijn hoofd krabben en zeggen: “Wat voor lelie is dat?”

¹⁵³ Als een man die langskomt, die probeert redding te vinden, naar de kerk gaat die gelooft dat de dagen van wonderen voorbij zijn?

¹⁵⁴ Zoals Jack Coe eens zei. Een restaurant binnengaan en een hele grote menukaart krijgen; het door beginnen te lezen, T-bonesteaks en dergelijke. Zeggen: “Ik zal een T-bone nemen.”

“Wel, dat was voor een dag in het verleden. We hebben het niet.”

¹⁵⁵ Je kunt net zo goed de menukaart neerleggen en weggaan, zie, dat is juist, want ze hebben toch niets om te eten. Je kunt dus beter naar een restaurant gaan waar ze wel iets te eten hebben.

¹⁵⁶ En een geestelijk mens die groeit, heeft iets nodig om van te eten. Dat is het Woord van God. Ik geloof er ieder Woord van.

God heeft de tafel gedekt waar Gods heiligen
worden gevoed,

Hij nodigt Zijn gekozen volk: “Komt en eet.”

Met Zijn manna voedt Hij ons, Hij voorziet in
elke nood,

O, 't is heerlijk om met Jezus te dineren heel de
tijd.

¹⁵⁷ Dat is juist. Ja meneer. Hij heeft het. De Gemeente heeft het. De Gemeente van de levende God die opgebouwd is in deze volmaakte mens, van de kennis van Christus. Nu, nu u moet deugd hebben.

¹⁵⁸ Ik zei vervolgens, voor u het weet is er iemand die graag de geur ruikt. Hij is niet zelfzuchtig. Hij heeft geur. Voordat hij geur kan uitdelen, moet hij het hebben. Voordat hij honing kan uitdelen, moet hij het hebben. Voordat hij schoonheid kan uitdelen, moet hij het hebben.

¹⁵⁹ Voordat u deugd kunt laten uitgaan, moet u het hebben. Voeg dus aan uw geloof deugd. Amen. Begrijpt u? We kunnen daar een lange tijd bij blijven staan, maar onze tijd zou uitlopen. Deugd toevoegen aan uw geloof. Nu, eerst is geloof, daarna deugd.

¹⁶⁰ En dan ten derde voegt u kennis toe. Kennis, nu, dat betekent niet wereldse kennis, want dat is dwaasheid voor God; maar kennis om te oordelen; wat te oordelen? Goed van kwaad. Hoe

beoordeelt u het dan, als u Christelijke kennis hebt, bij uw deugd en geloof? U oordeelt of het Woord goed is of verkeerd. En als u al uw leerstellingen kunt afleggen, en al uw ongeloof, alles wat u beweert te hebben gedaan, dan hebt u kennis om te geloven dat God niet kan liegen. “Laat ieders woord een leugen zijn, maar het Mijne de Waarheid.” Zie? Nu krijgt u kennis. Dat is de hoogste kennis. U hoeft geen vier diploma’s te hebben op een of andere universiteit of zoiets dergelijks om het te hebben, omdat al deze deugden door God aan u worden gegeven om op het fundament van uw geloof te plaatsen, zodat u zou mogen komen tot de volle gestalte van een echte, levende man van God. Ja meneer.

¹⁶¹ Voeg, voeg kennis toe, omdat; kennis van Zijn Woord. U moet het op deze wijze geloven. Zoals, u zou vandaag moeten geloven dat de . . . en het aannemen dat de dagen van wonderen niet voorbij zijn. Kennis, dat wat God zegt, God in staat is te volvoeren.

¹⁶² Abraham geloofde dat. En toen hij honderd jaar oud was, twijfelde hij niet aan de belofte van God door ongeloof. Kijk hoe belachelijk dat Woord eruitzag. Hier is een man van honderd jaar oud, die uitziet naar een baby die in zijn huis geboren moet worden uit een vrouw van negentig jaar oud. Ziet u? Bijna vijftig jaar voorbij de tijd van kinderen krijgen, had met haar geleefd sinds ze een—een jong meisje was, of een tiener. En hier is hij, zijn levensstroom was dood. En Sara’s schoot was dood. En alle hoop was vervlogen, voor zover het hoop was. Maar toch, tegen hoop in, geloofde hij in hoop, omdat hij kennis had dat God in staat was alles te volvoeren wat Hij beloofde.

¹⁶³ Nu, als u het op die manier hebt, voeg dat dan toe aan uw geloof. Als u echte deugd hebt, voeg het toe aan uw geloof. Als u hier op straat kunt wandelen, als een Christen leven, als een Christen handelen, een Christen zijn, voeg dat toe aan uw geloof. Wanneer u kennis hebt . . .

¹⁶⁴ U zegt: “Wel, ik weet nu niet of *dit* Schriftgedeelte helemaal juist is. Nu, hier is Handelingen 2:38, ik weet niet wat ik ermee moet, met Handelingen 28:19, ik weet niet.” Oké. U voegt niets—voegt niets toe, want u hebt het nog niet. Zie? Wat gaat u doen? Want u hebt nog niet genoeg kennis van God om te weten dat de Bijbel zichzelf niet tegenspreekt. Laat het alleen. Zeg er niets meer over. Zie? Laat het alleen.

¹⁶⁵ Maar wanneer u kunt zien dat de Schrift zich niet tegenspreekt, dat u kunt zeggen dat; en kunt zien dat door de openbaring van God het hele Woord in geheimenissen is geschreven, en alleen de kennis van God het kan openbaren; als u daar dan komt en zegt, ieder Woord van God met een “amen” bekrachtigt, voeg dat dan toe aan uw geloof.

¹⁶⁶ O, u begint nu al aardig een goede man te worden. Zie? U begint omhoog te komen, zie? Waarmee? Met geloof, daarna met

deugd, daarna kennis. Ziet u hoe het deze man opbouwt? U ziet dat er geen—geen manier is om eraan te ontkomen. Dit is de manier om in de volledige gestalte van Christus te komen. Ja meneer.

¹⁶⁷ Om te oordelen, goed te oordelen. Oordelen of het goed of verkeerd is om Gods Woord te geloven. Oordelen of het goed of verkeerd is een leerstelling te dienen of God te dienen. Oordelen of het goed of verkeerd is dat ik wedergeboren zou moeten worden of bij een kerk moet behoren. Dan begint u. Goed te oordelen, wanneer de prediker zegt: “De dagen van wonderen zijn voorbij.” De Bijbel zei: “Jezus Christus, dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Nu, wie gaat u geloven?

¹⁶⁸ Als u zegt: “Ik zal God nemen.” Nu, u zegt dat niet alleen om te zeggen: “Wel, ik—ik neem het aan,” gewoon vanuit uw hart. Maar iets in u, uw geloof drukt er daar uit. Daar hebt u het. Uw geloof zegt: “Ik weet dat Hij dezelfde is. Amen. Ik ben getuige geweest dat Hij dezelfde is. Er is niets dat het van me weg kan nemen. Ik weet dat Hij werkelijk is.” Amen. Voeg dat dan toe aan uw geloof. Leg het neer op het fundament. Komt nu omhoog, komt omhoog naar het Koninkrijk toe. Tot een punt gekomen nu. Goed.

¹⁶⁹ Nu, het volgende, de prediker zal u vertellen, en veel mensen zeggen: “De . . . Deze dingen, die u in de Bijbel leest, die waren voor een andere tijd. Ik zal u nu vertellen waarom. Omdat wij deze dingen vandaag niet nodig hebben. Wij hebben het niet nodig. Zie? We hoeven; we hoeven deze dingen niet te praktiseren, goddelijke genezing. Wij praktiseren geen spreken in tongen, in de kerk om—om onze gemeente op orde te houden. En we doen *dit* niet.

¹⁷⁰ Wij komen daar nog op. Ik heb hier een Schriftgedeelte over opgeschreven, zie, of we het wel of niet behoren te doen; nu.

¹⁷¹ Maar hier zei hij: “Ik weet niet. Wij zouden dat vandaag niet moeten doen. Het enige dat ik denk wat wij zouden moeten doen, we moeten leren netjes te spreken voor het publiek. Wij zouden een psychiater ons verstand laten testen om te zien of wij in staat zijn onszelf te presenteren, of ons IQ wel hoog genoeg is om het te doen, en—enzovoort, op die manier. Ik denk . . . En we houden de grootste samenkomsten. We bouwen onze organisatie op.”

¹⁷² Wij bouwen geen organisatie. Ik ben vanmorgen niet hier om een organisatie op te bouwen. Christus heeft mij nooit gezonden om een organisatie op te bouwen. Christus zond mij om individuen op te bouwen in de gestalte van Jezus Christus zodat zij de krachtbron mogen zijn, en de verblijfplaats van de Geest, door Zijn Woord. Door Zijn Woord, zie, om de individu op te bouwen tot die plaats. Niet een organisatie opbouwen tot een grotere denominatie, maar het individu op te bouwen tot zonen

en dochters van God. Dat is de gedachte. Zie? Voeg bij uw geloof deugd; voeg bij uw deugd kennis. Wel, nu komt u tot een plaats.

173 Nu, wanneer ze beginnen te zeggen: “Wel, dat hoeven wij vandaag niet aan te nemen. . .” U moet het wél. Het moet.

174 De Schriften kunnen niet liegen. “En Ze mogen niet eigenmachtig uitgelegd worden,” zei de Bijbel. U gelooft het gewoon zoals het daar geschreven staat. Zie? U moet deze dingen hebben. En de enige manier waarop u ooit in staat zult zijn om ze te hebben, is door kennis dat van de hemel geboren is te hebben. En van de hemel geboren kennis zal het Woord betuigen. Zie?

175 U moet het geloven, niet doen alsof u het gelooft. Geen van deze zijn schijn geloof, zie, als u probeert te zeggen: “Ik heb het.” Wees geen merel die pauwenveren in zichzelf steekt, zie, want ze zullen er meteen uitvallen. Ze zijn daar niet op natuurlijke wijze in gegroeid. Zij zijn er slechts ingestoken.

176 Ik denk aan wat David daar zei, Psalm 1: “Hij zal zijn als een boom die geplant is aan waterstromen.” Weet u, er is een verschil tussen geplant te zijn en te zijn uitgezet, uitgestoken. Zoals de oude eik die geplant is, die zich naar beneden uitspreidt en een goed houvast krijgt. Een kleine oude stok die erin gestoken is, je weet niet wat ermee gaat gebeuren. Heeft geen wortels. Heeft geen fundament. Zie?

177 Dat is net als sommige mensen die van een seminarie afkomen, of zoiets, zie. Hebben geen. . . “Wel, doctor *Zo-en-zo* bevestigde mij in de bediening.” Het maakt niet uit wat dat was.

178 Christus liet u erin geboren worden, zie, zie, door uw geloof. Zie? U bent vernieuwd en erin geboren. Als u er dan in geboren bent, zijn dit de dingen die Hij van u verwacht dat u eraan toevoegt. Blijf ze gewoon toevoegen. We gaan nu precies langs het rijtje.

179 Nu, er is nog iets over deze kennis waar wij over zouden kunnen spreken, goddelijke kennis. Zie? “Heeft de Bijbel in deze dag zijn betekenis verloren?” Ziet u, ze, heel veel mensen vertellen u dat, dat de Bijbel dat niet precies zo bedoelt. Als God over mij waakt en mij in mijn zonde corrigeert, en als ik een zoon van God ben, doet Hij dat. Hij doet het bij u op die manier, zonen en [Leeg gedeelte op de band—Red.] dochters. Als u iets verkeerd doet, corrigeert Hij u. Als God dan zo precies over u is, dat Hij over u waakt en u corrigeert, hoeveel te meer heeft Hij het met Zijn Woord, wat uw voorbeeld is, hetgeen Hijzelf is!

In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

En . . . werd vlees, en woonde onder ons, . . .

180 Het Woord is de openbaring van Jezus Christus, de Bijbel zei dat, Christus die geopenbaard wordt in Zijn Woord. En als Hij over u heeft gewaakt, wanneer u deze wetten overtreedt,

veroordeelt Hij u ervoor, hoeveel te meer heeft Hij gewaakt over Zijn wet die u veroordeelt! Amen.

181 Kom nou joh, vertel me zulke onzin niet!

182 Ik geloof in waarachtige Heilige Geest kennis. Heilige Geest kennis zal het Woord altijd bekrachtigen met “amen.” Wanneer u deze dingen krijgt die zichzelf lijken tegen te spreken in de Bijbel, gaat u zitten en het bestuderen, en biddend, op die manier. En voor u het weet begint de Heilige Geest binnen te komen. Na een poosje ziet u dat het bij elkaar past en daar heeft u het. Zie? Dat is kennis.

183 Sommigen zeggen: “Welnu, de Bijbel zei dat Hij dezelfde is, gisteren, vandaag en voor immer.”

184 En de kerk zegt: “In zekere zin is Hij dezelfde.” O-o! O-o! U hebt daar de kloof verbroken. Zie? Ja meneer. Nee meneer. Hij is dezelfde. Ja meneer.

185 “Jezus Christus dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Er is helemaal geen verschil in Hem. Hij leeft in Zijn Gemeente en doet dezelfde dingen. “Een korte tijd,” zoals ik zojuist citeerde, “een korte tijd, en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij zult Mij zien.” Want Hij zei: “Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde der wereld.” Eveneens zei Hij: “De werken die Ik doe, zult gij ook doen.” Opnieuw zei Hij: “Ik zal de Wijnstok zijn, gij zult de ranken zijn.” En de rank leeft slechts door het Leven van de Wijnstok. Wat er in de Wijnstok is, komt er door de rank uit. Glorie! Dan: “Christus dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Het brengt het Leven voort van de Here Jezus Christus. Amen.

186 Kennis; niet werelds (dat redeneert). Iedere vorm van wereldse kennis redeneert. Zie? Maar geloof heeft geen redentie. Openbaart God aan u dat een bepaald iets *zus-en-zo* zal gebeuren; iedere wetenschapper in de wereld zou u kunnen vertellen “dat het niet waar is. Dat het niet kan gebeuren.” U gelooft het hoe dan ook. Zie? Ja meneer. Het redeneert niet. De Bijbel zegt “dat wij redeningen terneer werpen.” U redeneert niet met geloof. Geloof heeft geen redeningen. Geloof weet waar het staat. Geloof handelt. Geloof houdt vol. Het kan niet wankelen. Niets kan het doen wankelen. Het kan me niet schelen wat *dit, dat, wat anders* ook zegt. Het beweegt geen duimbreed. Het blijft daar staan. Wacht, wacht, wacht, wacht. Maakt geen verschil. Het blijft daar staan.

187 God zei Noach dat deze dingen zouden gebeuren. Hij geloofde het. Zie? God zei Mozes dat deze dingen zouden gebeuren. Hij geloofde het. God zei de discipelen dat er zekere dingen zouden gebeuren: “Ga met Pinksteren daarheen en wacht.” Ze bleven daar. Ja meneer. Goed.

188 Nu, kennis; nu; geen wereldse kennis, maar het is hemelse kennis. En hemelse kennis, als God de bron is van alle kennis, en

God is het Woord, als u dan hemelse kennis hebt, gelooft u het Woord, en u beredeneert alles door het Woord.

189 En deze belastingzaak waar de gemeente in betrokken is geweest, of waar ik in betrokken ben geweest. Een van de mannen, tijdens een klein verhoor, vertelde me. Zei, ik zei. . . “Ze konden niets verkeerd ontdekken.” En dus begonnen ze te . . .

190 Ik zei: “Wel, als er dan niets verkeerd is, waarom laten jullie me dan niet met rust?” Zie? Zie? En ik ging door en vertelde hem over enkele Schriftgedeeltes.

191 Hij zei, hele grote kerel met een sigaret in zijn hand, hij zei: “Meneer Branham, ik ben een Bijbelstudent.”

Ik zei: “Ik ben blij dat te horen.”

192 Hij zei: “Ik wil nu weten wat dit bijgeloof, u laat voor deze zakdoeken betalen die u opstuurt, dat klein bijgeloof van bidden over de zakdoeken en ze opsturen, die ‘gezalfdde doeken’ zoals u ze noemt: ‘doek’”. Hij zei: “Dan laat u ze ervoor betalen.”

Ik zei: “Nee meneer. Er zijn geen kosten aan verbonden.”

En hij zei: “Wel, over dat bijgeloof.”

193 Ik zei: “U noemt het bijgeloof, meneer. U vertelde mij een paar minuten geleden dat u een Bijbelstudent was.”

Hij zei: “Dat ben ik.”

194 Ik zei: “Citeer mij Handelingen 19:11.” Kennis! Hij trapte er zelf midden in, probeerde van onderwerp te veranderen. Ik zei: “Citeer mij dan Johannes 5:14.” Hij kon het niet. Ik zei: “Jakobus 5:14 dan.” Hij kon het niet. Ik zei: “Kent u Johannes 3:16?” Ziet u? Kennis, slim, wereld! Maar als . . .

195 Hij zei: “Maar meneer Branham, u probeert deze zaak te berechten door een Bijbel. Wij berechten het door de wetten van het land.”

196 Ik zei: “Meneer, zijn de wetten van het land niet gebaseerd op de Bijbel? Dan is het rechtvaardig.” Amen! Zeker.

197 Kennis; niet wereldse; geestelijke kennis, van het Woord, weten wat God zei, doen wat God zei, dat is juist. Als u dat dan hebt, en al deze dingen kunt geloven, dat Hij dezelfde is en al deze dingen wat het Woord zegt waar is, u bevestigt ieder met een “amen.” Dan is het in orde. Voeg dat toe aan uw geloof. Dat is dan goed. Ja.

198 Als iemand u probeert te vertellen “dat de Bijbel Zijn kracht heeft verloren. Er niet zoiets is als de doop van de Heilige Geest.” Nee-nee. Voeg dat niet toe. Het zal niet werken. Het zal eraf vallen. Zoals klei op een rots plaatsen, het zal niet blijven staan. Het zal afbrokkelen.

199 Dan vertellen mensen u: “De Bijbel kan vandaag niet worden vertrouwd. Wees nu maar voorzichtig. Ga dat nou niet geloven. Het kan niet worden vertr-. . .” U hebt dat altijd al gehoord. Een

klein gezegde: “Je kunt de Bijbel niet vertrouwen.” Wel, als—als u dat in uw gedachten hebt, probeer dat niet—niet toe te voegen, want het zal niet werken. Het hele gebouw zal daar in elkaar storten.

²⁰⁰ Ze moet gemetseld worden door de Heilige Geest. Ik bedoel, worden samengevoegd, de mortel, die het verzegelt. En dezelfde zaak die het verzegelt. . . Weet u, de manier waarop. . .

²⁰¹ Een ge vulkaniseerde binnenband gaat altijd langer mee dan gewoon een oude opgeplakte plakkertje. Een beetje warmte die op een ouwe plakker op een band komt te zitten, voor u het weet, als u die band een beetje heet laat worden, een beetje snel laat lopen, en het zal eraf smelten. Ja meneer. Zie?

²⁰² En dat is wat er vandaag met een heleboel mensen aan de hand is. Ze proberen hun kennis erop te plakken, een wereldse kennis, met een beetje oude aardse lijm, en wanneer de moeiten komen: “Wel, misschien was ik verkeerd.” Zie? En de lucht gaat eruit; u bent binnen een paar minuten leeggelopen. Al uw juichen en op-en-neer springen heeft u helemaal niet geholpen. De mensen zien u weer regelrecht in dezelfde modderpoel. Ziet u? Dat is juist.

²⁰³ Maar als u daar blijft met genoeg hitte van de Heilige Geest totdat het u en de band tot één maakt. Dat is het. U en de band worden één. Wanneer u daar blijft totdat u en elke belofte van God één worden, voeg dat dan aan uw geloof. Als u het niet doet, voeg het dan helemaal niet toe.

U zegt: “Het Woord kan niet worden vertrouwd.” Probeer dat niet toe te voegen.

²⁰⁴ Zegt u: “De beloften hierin, van de doop van de Heilige Geest, was alleen bedoeld voor de twaalf apostelen,” zoals sommige kerken vandaag zeggen; probeer dat niet toe te voegen. Daar is het waar hun fundament geheel verbrokkeld is. Zie? Zoals Uzzia was, gisteravond, toen hij het fundament zag van deze man die hij had vertrouwd, geheel verbrokkeld, geslagen met melaatsheid; het was niet goed. Nu: “Slechts voor de twaalf apostelen, alleen de twaalf apostelen.”

²⁰⁵ Ik was bij broeder Wright. . . ik denk dat ze ergens daarachter zitten. Op een avond was er daar een prediker, ik was aan het spreken, vier of vijf predikers samen. Deze prediker stond op en zei: “Nu, ik wil u dierbare mensen iets zeggen. O, ik vind u echt fijne mensen.”

²⁰⁶ Ik zei, ik vertelde iemand, ik zei: “Dat is—dat is er één, die daar zit. Let op.”

²⁰⁷ Dus Junior Jackson daar, was net klaar met spreken. En hij zei. . . predikte over de genade van God. O my!

²⁰⁸ Hij zat te popelen en wachtte. En hij stond daar op en probeerde het te begrijpen. “Nu, ik wil zeggen dat meneer

Branham hier, ik zeg u, hij is een antichrist.” En hij begon zo, de hele avond.

209 Sommige van de predikers begonnen. . . ik zei: “Wacht even. Zeg nu niets, broeders. Er is maar één van hem en een heleboel van ons.” Ik zei: “Laat hem nu maar met rust. Hij heeft het op mij gemunt.” Ik wilde het zelf zo graag, ik wist niet wat ik moest doen. Zie?

210 Dus, hij zei: “Meneer Branham is een antichrist,” en hij ging verder en zei dat allemaal, u weet wel, over. . . Hij zei: “Hij zei dat er: ‘Een doop van de Heilige Geest.’” Zei: “De Bijbel zei dat er maar twaalf waren die de doop met de Heilige Geest kregen.” Over goddelijke genezing gesproken: “Alleen de twaalf apostelen hadden goddelijke genezing.” Hij zei: “Wij spreken waar de Bijbel spreekt en zwijgen waar de Bijbel zwijgt.” Ik wachtte totdat hij ongeveer een half uur had zitten ratelen.

211 Ik zei: “Wacht eens even. Ik heb hier zoveel opgeschreven,” zei ik, “geef me een kans om er een paar te beantwoorden.” En nadat ik was opgestaan, zei ik: “De meneer, hij zei dat hij ‘sprak waar de Bijbel sprak,’ dat zijn kerk dat deed, ‘en zweeg waar de Bijbel zweeg.’ U bent er allen getuigen van. ‘Ja.’” Ik zei: “Nu, hij zei ‘dat er maar twaalf waren die de Heilige Geest ontvingen.’ Mijn Bijbel zei dat het er honderdtwintig waren de eerste keer.” Amen! Werp dat soort kennis uit, ziet u, dat hij probeerde.

212 Ik zei: “Dan neem ik aan dat Paulus de Heilige Geest niet ontving toen hij zei van wel.” Zie?

213 Ik zei: “Daar in. . . Toen Filippus heen ging en tot de Samaritanen predikte. Ze waren gedoopt in de Naam van Jezus. Alleen was de Heilige Geest nog niet op hen gekomen. En zij stuurden en lieten Petrus en Johannes erheen komen en legden hen de handen op en de Heilige Geest kwam op hen. Ik neem aan dat dat alleen maar de twaalf waren?”

214 Ik zei: “In Handelingen 10:49, toen Petrus op het dak van het huis was en hij het visioen had gezien dat ze naar Cornelius gingen. Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op hen die het Woord hoorden.” Ik zei: “De Bijbel spreekt nog steeds. Waar blijft uw kerk?” Ze is achter in de had-willenzijn. Dat is waar. Zie?

215 Ik zei: “Goddelijke genezing, u zei ‘dat alleen de twaalf apostelen goddelijke genezing hadden.’ De Bijbel zei dat Stefanus naar Samaria ging en duivelen uitwierp en de zieken genas en dat er grote vreugde was in de stad. En hij was niet één van de twaalven. Hij was geen apostel, hij was een diaken.” Amen. Amen.

216 Ik zei: “En Paulus was niet een van de twaalven die in de bovenzaal waren, en hij had de gave van genezing.”

217 Ik zei: “Kijk eens naar de gaven van genezing! En nog eens dertig jaar later was hij nog steeds in Korinthiërs de gave van genezing in het lichaam van Christus aan het plaatsen.” O my!

218 Nu, dat soort kennis dat u uit een of ander boek leert, kunt u beter in de vuilnisbak gooien. Kom tot deze kennis. Als God zei: “Hij is dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer,” zeg: “Amen.” Jazeker. Jazeker. Niet voor de twaalven; het is voor allen. Als u dat soort geloof krijgt, als uw geloof alles ervan met een “amen” bekrachtigt, dan zegt u: “Goed dan,” voeg dat eraan toe.

219 Ten vierde. We zullen moeten opschieten, want ik ben . . . Het voelt gewoon zo goed om hier te staan en erover te praten. Amen. [Een broeder zegt: “We genieten ervan.”—Red.] Ja. Ten vierde. . . Dank u.

220 Voeg “zelfbeheersing” toe. O my! We zijn bij zelfbeheersing gekomen. Nu, u hebt eerst geloof gehad; dat moet u hebben om mee te beginnen. Dan voegt u deugd toe aan uw geloof, als het de juiste soort deugd is. Daarna voegt u kennis toe, als het de juiste soort kennis is. Nu gaat u zelfbeheersing toevoegen.

221 Zelfbeheersing betekent hier ook niet: “ophouden met alcohol drinken.” Nee, nee. Zelfbeheersing betekent geen kuur tegen alcohol, niet in dit geval. Dit is Bijbelse zelfbeheersing, Heilige Geest zelfbeheersing. Dat is alleen een van de lusten van het vlees, maar wij spreken over Heilige Geest zelfbeheersing. Dat betekent hoe je je tong moet beheersen, om geen klikspaan te zijn; hoe je je drift moet beheersen, niet iedere keer op te vliegen wanneer iemand u tegenspreekt. O my!

222 Tjonge, heel wat van ons zullen afvallen voordat we zijn begonnen, niet? Zie? Dan vragen we ons af waarom God niet in Zijn Gemeente is, wonderen en dergelijke aan het doen zoals ze vroeger deden. Ja meneer. Zie?

223 Voeg deze dingen toe. Voeg er zelfbeheersing aan toe. O, zelfbeheersing, hoe in vriendelijkheid te antwoorden wanneer er in toorn tot u wordt gesproken. Iemand zegt: “Jullie stelletje heilige rollers daar!” Ga nu niet overeind springen en uw mouwen opstropen. Zie? Dat niet. Maar spreek met goddelijke liefde, zelfbeheersing, vriendelijkheid. Is dat de wijze waarop u wilt zijn? Als ze u nijdig maken, doe niet zo terug. Laat Hem uw voorbeeld zijn.

224 Toen ze zeiden: “Indien Gij de Zoon van God zijt, verander dan deze stenen in brood,” had Hij het kunnen doen, en laten zien dat Hij God was. Maar Hij had zelfbeheersing. Toen ze Hem “Beëlzebub” noemden, zei Hij: “Ik vergeef u dat.” Dat juist? Ze trokken handenvol baard uit Zijn gezicht en spuwden in Zijn gezicht, en zeiden: “Kom van het kruis af!”

225 Hij zei: “Vader, vergeef het hun, zij weten niet eens wat ze doen.”

226 Terwijl Hij de gave had, Hij wist alle dingen, want in Hem was de volheid van de Godheid lichamenlijk. Zij hadden Hem wonderen zien doen, door mensen te vertellen wat er met hen verkeerd was, en zo meer. Zij deden een lap zo om Zijn hoofd, om Zijn ogen, en sloegen Hem op het hoofd met een stok en zeiden: “Profeteer, vertel ons wie U sloeg. We zullen U geloven.” Zie? Hij had zelfbeheersing.

227 Nu, als u het op die manier hebt, voeg het toe aan uw geloof. Als u nog steeds opvliegt en bekvecht en ruziet en stampet en tekeer gaat, hm-mm, u hebt geen. . . U kunt dat niet toevoegen, want het zal zich er niet bij toevoegen. Zie? Het zal niet vulkaniseren. Je kunt geen stuk rubber nemen, weet u, en het vulkaniseren aan een stuk ijzer. Dat werkt gewoon niet. Nee, het moet flexibel zijn, net zoals het rubber. Zie? En wanneer uw geloof en uw zelfbeheersing dezelfde soort Heilige Geest zelfbeheersing worden die Hij had, dan zal het met Hem vulkaniseren. U wordt eraan toegevoegd.

Als uw deugd zoals Zijn deugd is, dan zal het eraan worden toegevoegd.

228 Als uw kennis als Zijn kennis is: “Ik kom om Uw wil te doen, o God.” Zie? Met het Woord van de Vader versloeg Hij iedere duivel. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar het Woord niet. Ziet u? Wanneer u dat soort kennis hebt, zal het vulkaniseren, met uw geloof.

229 Wanneer u de juiste soort zelfbeheersing hebt, zoals Hij het had, zal het vulkaniseren. Als u het niet hebt, slechts een door mensen gemaakt, halfslachtig, opgewerkt geloof, of zelfbeheersing: “O, ik zou hem in elkaar moeten slaan, maar—maar ik kan het maar beter niet doen, omdat ze misschien mijn naam erdoor in de krant zetten.” Dat is niet het soort zelfbeheersing waar Hij het over heeft. Probeer niet dat toe te voegen. Het zal niet werken. Maar wanneer u echt met de liefelijkheid van uw hart ieder mens kunt vergeven, u rustig houden, en het kunt laten begaan, zie, dan zal het vulkaniseren. U kunt dat aan uw geloof toevoegen. Oef!

230 Geen wonder dat de kerk zo tekort schiet. Nietwaar? Geen wonder. Als ik zeg: “Bekeer u en word gedoopt, zei de Bijbel, in de Naam van Jezus Christus.” En een strenge drie-eenheidsgelovige gelooft dat niet en zegt: “Die oude antichrist. Hij is een Jezus’ Naam. Hij is een Jezus Alleen.” Pas op, jongen. Ik weet nu niet hoe het er met uw zelfbeheersing voorstaat. Zie? Waarom komt u niet zeggen: “Laten we dit samen bespreken, broeder Branham. Ik zou graag willen dat dit werd uitgelegd”? Ziet u? Dan langskomen en ernaar luisteren. En dan wordt het duidelijk voor u gelegd, en dan loopt u weg; we—we zullen daar over enige ogenblikken toe komen, bij “godzaligheid,” zie. Maar, wanneer u—wanneer u opvliegt, bij iedere conclusie wilt

opspringen, hm-mm, dat is—dat is het niet. Zie? U hebt nog geen Bijbelse zelfbeheersing als u dat doet; hoe te antwoorden. Dan, als u dit allemaal hebt, kunt u dit aan uw geloof toevoegen.

²³¹ Dan, daarna, ten vierde, wilt u geduld toevoegen aan uw geloof. Als u geloof hebt, “werkt het geduld uit,” zegt de Bijbel. Zie? Dus, *dit* is geduld. Nu, dat is het volgende dat deze gestalte zal opbouwen. Weet u, God heeft écht materiaal in Zijn gebouw.

²³² Ziet u hoe wij tekortschieten, broeder, zuster? Zie? Ziet u waarom, waar we aan toe zijn? Ja meneer. Zie? We hebben glorie, hebben gejuich en dergelijke, omdat we geloof hebben. Maar wanneer we tot deze dingen *hier* komen, kan God ons niet tot die gestalte opbouwen. Zie? Hij kan niet; Hij kan ons niet tot die soort plaats krijgen. We hebben al deze andere dingen. We vallen, glijden ermee uit. Ziet u? Hij kan Zijn Gemeente niet bouwen.

²³³ Geduld met wat? Welk soort geduld? Het eerste is geduld hebben met God. Als u echt waarachtig geloof hebt, zult u echt waarachtig geduld hebben, want geloof brengt geduld voort. Als God iets zegt, gelooft u het. Dat is alles. U hebt geduld.

²³⁴ Zeg: “Wel, gisteravond vroeg ik Hem mij te genezen en vanmorgen ben ik nog even ziek.” O my! Wat voor geduld?

²³⁵ God zei het tegen Abraham, en vijftientig jaar later was er zelfs niet eens één teken. Hij geloofde het nog steeds. Hij had geduld met God. Hm-hm.

²³⁶ Plaats Hem altijd voor u. Laat Hem het eerstvolgende zijn waar u aan voorbijgaat. U kunt Hem niet voorbijgaan, plaats Hem dus voor u. “Hij zei het en het moet gebeuren.” Zie? Houd Hem voor u. Dat is juist.

²³⁷ Noach had geduld. Ja. Noach had echt, goddelijk geduld. God zei: “Ik ga deze wereld vernietigen door regen,” en Noach predikte nog honderdentwintig jaar. Heel wat geduld. Er viel zelfs geen dauw van de hemel. Er was niets. Net zo stoffig als ooit, honderdtwintig jaar lang, maar hij was geduldig.

Dan beproeft God uw geduld. Dat is waar. God beproeft hen.

²³⁸ Nadat Hij het Noach had gezegd, nu, zei Hij: “Noach, Ik wil dat je nu in de ark gaat. Ik zal de dieren erin laten gaan en Ik—Ik wil dat je nu binnen gaat; helemaal naar boven klimt zodat je uit het bovenste raam kunt kijken. Nu, Ik wil dat je daar naar binnen gaat. Ik wil dat je deze mensen vertelt: ‘Morgen, waarover ik honderdentwintig jaar predikte, zal plaatsvinden.’ In orde, ga erheen en vertel het hun.”

²³⁹ Wat was het eerste teken? Noach ging de ark binnen. Er was geen regen. Noach maakte zich gereed, trok z’n regenjas aan enzovoort zodat hij af en toe naar buiten kon kijken. Maakte zich gereed. Maar de volgende dag. . .

²⁴⁰ Ik geloof dat hij misschien z’n gezin vertelde, en z’n schoondochters en hen allemaal, zei: “O my! Morgen zullen

jullie iets zien wat je nog nooit hebt gezien. Want overal in de lucht zal het zwart worden. En donder en bliksem zullen plaatsvinden. Gods grote zwaard zal de hemel doorklieven. Hij zal deze boel zondaars die ons gedurende deze honderdentwintig jaar verworpen hebben, gaan veroordelen. Let maar op en zie maar.” Zie?

²⁴¹ Sommigen van die halfslachtige gelovigen, weet u wel, die erbij hangen en nooit naar binnen komen, weet u. Je—je hebt ze nog steeds, weet u. Dus ze—zij kwamen en zeiden: “Wel, de oude man kan gelijk hebben gehad, dus we zullen ernaartoe gaan en een paar dagen wachten, of ’s morgens een paar uur wachten om te zien.”

²⁴² De volgende dag, in plaats van een donkere wolk, hier kwam de zon op, net zoals altijd. Noach keek naar buiten. Zei: “Hé, er is geen wolk.”

²⁴³ Die knaap kwam eraan, zei: “Aah, ik wist wel dat je een van hen was. Zie je, je hangt hier rond.”

²⁴⁴ “Wel, neem mij niet kwalijk, meneer. Ha-ha. Ik—ik—ik ben misschien gewoon, weet u, gewoon wat enthousiast, weet u. Een beetje, zie. Ha-ha-ha.”

²⁴⁵ Maar Noach, hij had geduld. Zei: “Als het vandaag niet kwam, zal het morgen hier zijn.” Waarom? God zei het.

“Wanneer vertelde Hij je dat, Noach?”

²⁴⁶ “Honderdtwintig jaar geleden. Ik ben tot zover gekomen, dus wacht ik hier nu gewoon.” Ziet u dat? Na een tijdje. . .

²⁴⁷ Ontdekken we ook dat God tot zover gekomen is en op de Gemeente wacht, maar het zal er zijn. Maakt u zich geen zorgen. Hij heeft het beloofd.

²⁴⁸ Al die tijd op een opstanding gewacht. Er zal er één zijn, maakt u zich geen zorgen. God beloofde het. Wacht gewoon geduldig. Valt u in slaap, dan zal dat niet. . . U mag een dutje doen voordat het gebeurt, maar u zult op die tijd ontwaken. Hij beloofde het, zie. Een dutje, ziet u, wat wij een dutje van de dood noemen, weet u. Wat wij de dood noemen, slechts een dutje, of slapen in Christus. Er bestaat niet zoiets als sterven in Christus. Leven en dood bestaan niet tezamen. Zie? We doen gewoon een dutje, een dutje waar onze vrienden ons niet uit weg kunnen roepen. Hij is de Enige die kan roepen. “Hij zal roepen en ik zal Hem antwoorden,” zei Job. Job slaapt nu al vierduizend jaar. Maakt u geen zorgen. Hij—hij zal wakker worden. Maakt u geen zorgen. Hij wacht er nog steeds.

²⁴⁹ Noach wachtte. De vierde dag ging voorbij. Geen regen. Dat geeft niet. Het zal gebeuren.

²⁵⁰ Ik kan mevrouw Noach eraan horen komen en zeggen: “Pap, ben je er ze- . . . ?”

“Praat niet zo.”

²⁵¹ Hij had geduld, omdat hij geloof had. Ja, meneer. Hij had deugd. Hij had kennis, dat God gelijk had. Hij had zelfbeheersing. Hij stoof niet op en zei niet: “Wel, ik weet niet waar het allemaal om gaat. Ik ben daar al mijn populariteit kwijtgeraakt.” Nee, nee. “Mensen mogen mij niet meer. Ik zal erheen gaan en weer van voor af aan beginnen.” Nee, nee. Hij had geduld. God beloofde het; God zal het doen. God zal het doen, omdat God het zei.

²⁵² En ik kan zijn zoon aan zien komen, zeggen: “Pap, weet u . . .” Streek met z’n hand over z’n lange grijze haar, weet u. Hij was honderden jaren oud, weet u, zoals hij daar zat. Zei: “Ik weet dat u een oude patriarch bent. Ik—ik houd van u, pap. Maar zou het mogelijk kunnen zijn dat u het een beetje fout had?”

“O, nee. Nee.”

“Waarom?”

“God zei het!”

²⁵³ “Nou, papa, het zijn al zes dagen, dat we hier boven zitten. Hier boven in deze grote, oude, droge ark zitten, zitten hier. En hij is binnen en buiten helemaal volgesmeerd met pek. En wij hebben er al deze jaren aan gebouwd. En u stond daar buiten te prediken totdat u grijs en kaal bent geworden. En nu bent u hier boven en probeert *zus en zo* te zeggen. En de mensen lachen en gooien rotte tomaten en dingen tegen de zijkant ervan. Kijk daar wat u aan het doen bent. Wel, weet u . . .”

“Wees geduldig, zoon.”

“Weet u het zeker?”

“Het zal regenen!”

Zijn schoondochter zei: “Vader, weet u . . .”

“Het zal regenen!”

²⁵⁴ “Maar we hebben al deze jaren al gewacht. We hebben ons voorbereid. En u zei ons dat het een week geleden zou gaan regenen. En we zijn hier binnen en de deuren zijn allemaal gesloten, en hier lopen we hier binnen rond, en de zon brandt neer zoals voorheen.”

“Maar het zál regenen!”

“Hoe weet u dat?”

“God zei het!”

²⁵⁵ Nu, als u zo wordt, voeg het toe. Maar als u het niet op die manier hebt, probeer het niet—niet toe te voegen. Het zal niet werken. Het zal niet werken bij genezing. Het zal nergens anders bij werken. Zie? Het moet samensmelten met hetzelfde materiaal waarmee het is ge vulkaniseerd. Dat is juist. U moet het

toevoegen. Geduld met Gods belofte. Ja meneer. Noach geloofde het. En hij had geduld met God, honderdtwintig jaar.

256 Mozes, hij had geduld met God. Ja meneer. “Mozes, Ik heb het geroep van Mijn volk gehoord. Ik heb hun moeite gezien. Ik kom neer om hen te bevrijden. Ik ga jouw erheen zenden.”

257 En de kleine tegenstelling daar tussen hem en God, en God toonde hem Zijn glorie. Zei: “Hier ga ik.” Toen hij eenmaal de glorie van God had gezien, ziet u, had hij geloof.

Zei: “Wat is dat in je hand, Mozes?”

Hij zei: “Een stok.”

Hij zei: “Werp hem neer.”

Hij veranderde in een slang. Hij zei: “O my!” Hij begon . . .

258 Zei: “Raap hem op, Mozes. Als Ik in staat ben hem in een slang te veranderen, kan Ik hem ook terugbrengen.”

259 Ah! Amen! Als God mij een natuurlijk leven kan geven, kan Hij mij een geestelijk leven geven! Als God mij de eerste geboorte kan geven, kan Hij mij de tweede geboorte geven! Amen! Als God *dit* kan genezen door goddelijke genezing, kan Hij het in de laatste dagen opwekken tot Zijn glorie! Dat is juist.

260 “Ik kan deze stok neergooien en het in een slang veranderen. Ik kan hem terug veranderen in een stok. Pak hem op bij zijn staart!”

261 Mozes bukte zich en pakte hem. Daar was het, een stok. Toen begon hij kennis toe te voegen. Zie?

“Wat is er nu met uw hand, Mozes?”

“Niets.”

“Doe hem in uw boezem”

262 “Oké. Wat dan . . .” Wit van melaatsheid. “O Here, kijk naar mijn hand!”

“Doe hem terug in uw boezem, Mozes.”

263 Hij deed hem *zo* terug, het werd net als . . . Hij begon ze er toen dan gewoon *zo* toe te voegen, zie. Ja meneer.

264 Hij was daar aangekomen. En de eerste tegenstelling . . . Hij was daar aangekomen. Kwam eraan en zei: “De Here God zei: ‘Laat Mijn volk gaan.’ Farao, ik wil u dit laten weten. Ik ben gekomen als een vertegenwoordiger van God. U moet mij gehoorzamen.”

265 Farao zei: “Gehoorzamen? Weet je wel wie ik ben? Ik ben Farao. Jou gehoorzamen, een slaaf?”

266 Zei: “U zult mij gehoorzamen of omkomen. U kunt het één of het ander doen.” Waarom? Hij wist waar hij over sprak. Hij had een opdracht. Hij was daarginds. Hij sprak met God. Hij had geloof. Hij wist waar hij aan toe was.

“Jij wilt dat ik jou gehoorzaam? Ga weg van hier!”

“Ik zal het u laten zien.”

“Laat me een teken zien.”

Hij gooide een stok neer; veranderde in een slang.

²⁶⁷ “Wel,” zei hij, “wat een goedkope tovertruc! Kom eens hier. Kom hier, Jannes, jij en Jambres, gooi jullie stokken neer.” Ze gooiden ze neer en zij veranderden in een slang.

²⁶⁸ Zei: “Nu, jij prutsfiguur, hier naar mij toe te komen, een Egyptenaar, een Farao van Egypte. En jij komt hierheen met een paar van jouw goedkope tovertrucjes, wat van je oplichterij,” weet je, gedachtelezen. U weet wat ik bedoel. Ik hoop dat u erover leest. “Mentale telepathie of zoiets, ziet u, ja, kwam hierheen met wat van dat.” Zei: “Wel, wij kunnen hetzelfde doen wat jij doet.”

²⁶⁹ Wat deed Mozes? Hij zei niet: “O meneer Farao, het—het spijjt me, meneer. Ik zal uw slaaf zijn.” Nee meneer.

²⁷⁰ Hij stond stil. Amen. Blijf daar staan. God zei, zonder enige twijfel in zijn hart: “Wees rustig. Ik zal u iets laten zien.” Wanneer u precies hebt gedaan wat Hij zei doen, 't lijkt dat het fout ging; sta stil, wees geduldig.

²⁷¹ Mozes zei: “Weet u, toen ik op dat fundament legde, werd geduld erop gelegd, dus ik zal gewoon wachten en zien wat God zal doen.”

²⁷² Daar waren die oude slangen, ze kropen rond, bliezen en sisten naar elkaar. Voor u het weet ging Mozes z'n slang “slok, slok, slok” en slokte hen allemaal op. Hij had geduld.

Zij die wachten op de Here, zullen hun kracht
vernieuwen,
Zij zullen opstijgen met vleugels als een
adelaar.

Is dat juist? Zie? Ja.

Zij zullen lopen en niet vermoeid worden,
wandelen en niet bezwijken.

Zie, gewoon op de Here wachten. Geduld hebben. Zie? Jazeker.

²⁷³ Toen zou Israël eruit worden gehaald. De grote tegenstellingen kwamen, en Mozes wachtte.

²⁷⁴ Toen kwam hij in de wildernis. Het is maar ongeveer een drie- of vierdaagse reis. Het is maar zestig kilometer, vanaf waar hij daar overstak, van waar zij weer overstaken. Maar Mozes, in de wildernis, wachtte veertig jaar. Geduld. Amen. Dat klopt. Hij wachtte veertig jaar. O! Jazeker.

²⁷⁵ En wij zouden ook geduld met elkaar moeten hebben. Ziet u? Eenmaal . . . Wij—wij raken zo ongeduldig met elkaar. Wij denken dat we als Mozes moeten zijn. Mozes had geduld met het volk.

Kijk, dat veroorzaakte dat ze niet overstaken. Zie? Als u iets probeert te doen. . .

²⁷⁶ Zoals ik heb geprobeerd deze Boodschap tot deze tabernakel te brengen, om er op toe te zien dat ieder lid van de tabernakel *dit* wordt. Het is moeilijk te doen. Ik heb geprobeerd geduld te hebben; dit is drieëndertig jaar. Zie? Heb geduld. Vrouwen knippen nog steeds hun haar, nog steeds evengoed. Maar heb gewoon geduld. Zie? Heb gewoon geduld. Wacht. U moet wel. Als u het niet hebt, probeer dan niet op dit *hier* onderaan te bouwen. Heb geduld.

²⁷⁷ Zelfs dat eens, toen die opstandige groep mensen zo'n ongeduld hadden dat ze veroorzaakten dat Mozes iets deed wat verkeerd was. Maar nog, toen het erop aankwam, werd God ziek van hun handelen. Hij zei: "Scheid uzelf af, Mozes. Ik zal het hele stel doden en opnieuw beginnen."

²⁷⁸ Hij wierp zichzelf in de bres en zei: "God, doe het niet." Wat? Geduld met het volk dat tegen hem opstond.

²⁷⁹ Ik vraag mij af of wij dat zouden kunnen? Als u het niet kunt, probeer dan niet *hier* op te bouwen, want het—het verandert niet, weet u. Zo werd de eerste *hierin* ge vulkaniseerd en zo moet ieder van hen worden ge vulkaniseerd. Zo niet, dan komt u niet tot die gestalte van de woonplaats van de levende God, als u geen geduld hebt, geduld met elkaar. Goed.

²⁸⁰ De Hebreeuwse jongelingen hadden geduld. Jazeker. God had hun belooft, vertelde hun: "Buig niet voor een beeld." Maar zij hadden geduld. Zeiden: "Onze God is bij machte. Maar toch zullen we niet voor uw beeld buigen." Geduld, dit wetend, dat God hen in de laatste dagen zal opwekken.

²⁸¹ Dit leven betekent tenslotte toch niet zo veel. Zie? God zal het in de laatste dagen opwekken. Maar als het erop aankomt dat wij voor een beeld moeten buigen, doen wij dat niet. Nu, wij zullen de keizer geven wat van de keizer is, maar wanneer het erop aankomt dat de keizer in strijd is met God, komt God eerst.

²⁸² "God zei: 'Buig je niet voor dat beeld.' En ik zal het niet doen. Onze God is bij machte ons te verlossen. Als Hij het niet doet; ik zal niet voor het beeld buigen."

Zei: "Goed, daar is de oven."

²⁸³ "Wel," zei hij, "o, ik denk dat het vanavond hard zal regenen en het helemaal uit zal doven." Maar het gebeurde niet. Nog steeds geduldig.

²⁸⁴ Volgende ochtend, toen ze voor het gerechtshof gebracht werden; daar zat Nebukadnezar. Hij zei: "Goed, jongens, zijn jullie er klaar voor mij te erkennen als jullie koning?"

"Zeker. Leef in eeuwigheid, o koning."

"Nu, buig voor mijn beeld."

“O nee.”

²⁸⁵ “Wel, jullie zullen verbranden. Jullie zijn wijzen. Jullie zijn slim. Jullie zijn een grote hulp voor ons geweest. Jullie zijn een zegen geweest voor ons koninkrijk. Kunnen jullie niet begrijpen dat ik dit niet wil doen? Maar ik—ik heb het hier afgekondigd, en het moet gedaan worden. Ik wil jullie daar niet ingooien. O, mannen, wat is er aan de hand met jullie?”

²⁸⁶ “Ik weet dat het goed klinkt. Maar onze God is in staat ons te verlossen. Maar toch. . .” Hadden geduld.

²⁸⁷ Begonnen de loopplank op te lopen. De één keek de ander aan: “Het is in orde. In orde.” Hadden geduld. Liepen één stap, God was er niet. Twee stappen, Hij was er niet. Drie stappen, vier stappen, vijf stappen, gingen steeds verder; nog steeds was Hij er niet. En hij stapte regelrecht de brandende oven in. Zij hadden geduld. Maar Hij was er. Zie? Net voldoende vuur trof hen om de banden van hun handen en voeten te verbranden. En toen hij de bodem van de put bereikte, was Hij daar. Zie? Ze hadden geduld.

²⁸⁸ Daniël net zo. Daniël had geduld. Zeker. Hij zou het niet opgeven. Nee meneer. Wat deed hij? Hij opende die ramen en bad toch. Het was een vereiste van God. Hij had geduld. Hij wachtte op God, wetend dat God in staat was Zijn Woord te houden. Zij gooiden hem in de leeuwenkuil, zeiden: “Wij laten de leeuwen je opeten.”

²⁸⁹ Hij zei: “Dat is in orde.” Hij had geduld. Waarom? “Wel, ik heb al deze tijd al op God gewacht. Als ik nog een paar duizend jaar moet wachten, zal ik in het laatst der dagen weer opstaan. Dus, werd geduldig, wachtte.”

²⁹⁰ Paulus had geduld. Zeker. Kijk wat Paulus moest doen. Over geduld gesproken!

²⁹¹ En de Pinksternensen dan? Zolang ze de opdracht hadden: “Wacht, totdat,” zie, “wacht totdat u bent aangedaan met kracht.” Hoe lang? Ze hadden geen vraag: “Hoe lang zal het duren?” Zij kregen gewoon het antwoord: “Wacht totdat.”

²⁹² Zij gingen erheen en zeiden: “Goed, jongens, misschien zal over vijftien minuten de Heilige Geest op ons zijn en zullen we onze bediening hebben.” Vijftien minuten gingen voorbij, niemand. Eén dag ging voorbij, nee; twee, drie, vier, vijf, zes, zeven.

²⁹³ Sommigen van hen zeiden misschien: “Hé, denk je niet dat we het al hebben?”

“Nee, nee, nee, nee.” Dat is het. Nee. Dat klopt.

²⁹⁴ “Jullie kunnen maar beter eruit komen, jongens.” Duivel zei: “Je—je—je weet dat je al hebt wat je wilt. Ga maar, begin met je bediening.”

²⁹⁵ “Nee, nee, nee. We hebben het nog niet. Want Hij zei: ‘Er zal komen, wat plaats zou vinden in de laatste dagen: Met stamelende lippen en vreemde tongen zal Ik spreken tot dit volk, en dit is de rust waarvan Ik sprak,’ zie, Jesaja 28:19.” Zei: “Dit is—dit is dat, u—u zult het krijgen als . . . Wel, we zullen het weten wanneer het komt. We zullen het weten wanneer het komt. We zullen het weten: ‘Belofte van de Vader.’” Daar wachtte hij, negen dagen. En toen, op de tiende dag: “Wij waren er.” Zij hadden geduld om te wachten.

²⁹⁶ Nu, als u dat soort geduld hebt nadat God u een belofte geeft en u het in de Bijbel ziet: “Het is van mij,” wacht dan. Als u dan dat soort geduld hebt, voeg het toe aan uw geloof. En ziet u hoe hoog u nu komt? U komt nu helemaal *hier* bovenaan. Goed. De wijzer van de klok gaat ook gestaag rond, niet? Goed. Goed. Voeg dit toe aan uw geloof.

²⁹⁷ Plaats Hem altijd voor u, en eraan denkend dat Hij het was die het beloofde. Niet ik beloofde het. Was niet de voorganger die het beloofde, onze broeder Neville. Het was geen andere prediker die het beloofde. Het was geen priester of paus. Het was geen man van deze aarde. Het was God die de belofte deed, en God is in staat alles wat Hij beloofde na te komen. Goed. Als u dat soort geloof hebt om te weten dat God het beloofde! Zegt u: “Broeder Branham, ik ben ziek. Ik heb heel hard genezing nodig.” Neem het aan. Het is een gave, aan u gegeven, jazerker, indien gij kunt geloven. “Wel,” zegt u, “ik geloof wél.” Vergeet het dan. Dat is alles. Het is helemaal voorbij. Ziet u?

²⁹⁸ Heb geduld, als u geduld hebt. Als u het niet bent, dan brokkelt u hier van dit gebouw af, ziet u? Het zal al het andere eraf gooien, die ene zaak. U moet dat hebben. Voeg het niet toe, want het zal uw gebouw ruïneren, als u geen geduld hebt, als u geen deugd hebt om aan uw geloof toe te voegen dat u zegt te hebben. En als u geen geloof hebt en er deugd op probeert te plaatsen, dan zal het uw geloof afbreken. Zie? U zegt: “Nou, wacht eens even. Misschien is dit allemaal toch wel een fout. Misschien is God niet God. Misschien bestaat er geen God.” Zie, het zal de zaak gelijk in tweeën breken. Ziet u?

²⁹⁹ Maar als u waarachtig geloof hebt, plaats er dan waarachtige deugd op, dan waarachtige kennis, dan waarachtige zelfbeheersing, dan waarachtig geduld. Zie? U beweegt zich regelrecht omhoog langs het rijtje. Goed dan.

³⁰⁰ Ten vijfde, voeg godsvrucht toe. O my! Godsvrucht om toe te voegen. Wat betekent godsvrucht? Ik keek in vier of vijf woordenboeken en kon zelfs niet vinden wat het betekende. Tenslotte, ik was daar bij broeder Jeffrie’s, we vonden het in een—in een woordenboek. *Godsvrucht* betekent “te zijn als God.” O my! Nadat u geloof, deugd, kennis, zelfbeheersing, geduld hebt, wees dan als God. Oef!

301 U zegt: “Dat kan ik niet, broeder Branham.” O ja, u kunt het wel.

302 Laat me u hier even een paar Schriftgedeelten even een ogenblik voorlezen. Mattheüs 5:48. Wij zullen deze nemen en zien hoe het klinkt: Mattheüs 5:48, en zien of u als God hoort te zijn. Weet u dat de Bijbel zegt: “Gij zijt goden.” Jezus zei dat. Waarom? Alle deugd, alle dingen die in God zijn, zijn in u. Mattheüs 5:48: “Weest gij . . .” Jezus die spreekt, in de zaligsprekingen.

*Weest dan gijlieden v-o-l-m-a-a-k-t (Wat is dat?)
volmaakt, gelijk uw Vader die in de hemelen is,
volmaakt is.*

303 U bent al helemaal *hier* bovenaan gekomen voordat u gevraagd wordt om dat te doen. Al deze dingen moeten eerst worden toegevoegd. Dan wanneer u hier boven komt, heeft Hij u nu gevraagd volmaakt te zijn, godvruchtig, zonen en dochters van God. Dat klopt. Hoeveel dingen ik over dat onderwerp zou kunnen zeggen!

304 Laten we Efeze 4 opslaan, en hier ontdekken wat, in het boek Efeziërs, er ook over dit ding staat, over hoe we moeten—hoe we moeten doen. Efeze, het 4e hoofdstuk, en te beginnen met het 12e vers. Efeze 4 en te beginnen met het 12e vers. Goed dan, laten we hierboven bij het 11e vers beginnen.

En Hij heeft gegeven, sommigen, tot apostelen; en sommigen, tot profeten; . . .

305 Herinnert u zich gisteravond? Probeer niet de bediening van de ander te nemen. Zie?

. . . en sommigen, tot evangelisten; en sommigen, tot herders en . . . sommigen, tot leraars;

306 “Tot de volmaking, van God? Staat het er zo? [Samenkomst zegt: “Nee.”—Red.] De volmaking van wat? [“Heiligen.”] Wie zijn de heiligen? De geheiligden. Amen. Degenen die *hier* onderaan zijn begonnen.

. . . volmaking der heiligen, tot het werk van de bediening, (de bediening van Jezus Christus) tot opbouw van het lichaam van Christus; (voor de opbouw, het opbouwen, opbouw) totdat . . .

Totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en . . . de kennis van de Zoon van God, en tot de volmaakte mens, tot de verzekering, (o my) tot de mate van de gestalte van de volheid van Christus;

307 “Volmaakt,” daarvoor is godsvrucht nodig. U moet aan uw geloof godsvrucht toevoegen. Kijk, u begint *hier* beneden met deugd. Dan gaat u naar kennis. Dan gaat u naar zelfbeheersing. Dan gaat u naar geduld. Nu bent u bij godsvrucht. Godsvrucht! O my! Onze tijd tikt weg. Even zien. Maar u weet wat godsvrucht betekende. U hebt dit lied gezongen:

Te zijn als Jezus, te zijn als Jezus,
 Op aarde verlang 'k te zijn als Hij;
 Door heel de levensreis, van de aard' naar de
 heerlijkheid,
 Vraag ik alleen te zijn als Hij.

³⁰⁸ Dat is godsvrucht. Toen Hij op de ene kant van Zijn gezicht werd geslagen, keerde Hij de andere toe. Toen er ruw tegen Hem werd gesproken, sprak Hij niet. Hij schold niet terug. Zie? Goddelijk, altijd lettend op één ding: "Ik doe altijd wat de Vader behaagt." Zie? Jazeker. Altijd. Dat is godsvrucht. Zie?

³⁰⁹ Nadat u *hier* vandaan bent gekomen, naar *hier*, naar *hier*, naar *hier*, naar *hier*, naar *hier*, nu komt u tot de volle gestalte nu, van een zoon van God. Maar u moet *dit* hebben, plus *dit* allemaal, en u kunt zelfs niet beginnen totdat u *dit* krijgt.

³¹⁰ Nu, denk aan de merel met pauwenveren. Vergeet hem niet. Zie? Probeer het niet toe te voegen totdat u echt wederom geboren bent. Want u, het zal niet werken, en u—u kunt het niet laten werken. Het zal tot *dit* of *dit* hier komen, ergens zal het afbrokkelen.

³¹¹ Maar wanneer u *hier* komt, een waarachtige wederom geboren duif, dan voegt u niets toe. Het voegt toe aan u, zie, groeit op, goed, aan volmaaktheid toe komend nu. Goed.

³¹² Dan, ten zesde, laten we toevoegen, de Bijbel zei hier, broederlijke liefde toevoegen. . . broederlijke liefde. Nu, dat is een goede, hierzo, de zesde, zeven. Goed. Broederlijke liefde toevoegen. In orde. Als we daar toe komen, broederlijke liefde, plaats uzelf in zijn plaats in de situatie. Nu, u zegt. . .

³¹³ "Mijn broeder zondigde tegen mij," zei Petrus. "Zal ik hem vergeven;" hij zei: "zeven maal per dag?"

Hij zei: "Zeventig maal zeven." Zie?

³¹⁴ Broederlijke liefde. Nu, ziet u, als een broeder helemaal uit de orde is, wees dan niet ongeduldig met hem. Zie? Nee. Zie? Wees aardig tegen hem. Ga toch.

³¹⁵ Iemand zei, niet lang geleden, zei: "Hoe kunt u deze dingen op deze manier geloven en nog steeds naar de Assemblies of God gaan en de Eenheidsmensen en al de anderen?" Plaats dan, zie, broederlijke liefde. Zie? Zie? Hopend dat op een dag, ziet u; geduldig met hem, zie; zelfbeheersing, volhouden met hem; kennis om te begrijpen wat hij gelooft, bedenk dat wat in zijn hart is, daar gaat het om; deugd, in jezelf, om het uit te laten gaan, met liefde, zachtmoedigheid ten opzichte van hem; gelovend dat God hem op een dag zal binnenbrengen. Zie?

³¹⁶ Broederlijke liefde, het zevende. Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven. [Broeder Branham tikt zeven keer op het bord—Red.] Zie, het zevende. Dan, nu komt u.

317 Het volgende, voeg dan naastenliefde toe, wat liefde is. Dat is de deksteen. Eén dezer dagen, in de gemeente . . .

318 Nu, alstublieft, laat het bekend zijn op de band en overal meer, ik leer dit niet als een leerstelling, wat ik nu ga zeggen. Maar ik wil u gewoon laten zien dat, door de hulp van God, wat het eigenlijk is, dat de eerste Bijbel die God ooit schreef, de dierenriem was, in de hemel. Het begint met de maagd. Het eindigt met Leo de leeuw. En wanneer ik aan dat zesde en zevende zegel toekom, zult u ontdekken, toen dat andere zegel werd geopend, dat het teken van de dierenriem op die plaats kreeft was, de gekruiste vissen. Dat is het kreefttijdperk waarin wij nu leven, geopenbaard. En het volgende dat het zegel lostrok, openbaarde Leo de leeuw, de tweede komst van Christus. Hij kwam de eerste keer tot de maagd; vervolgens komt Hij als Leo de leeuw. Ik zal dit brengen naar de . . .

319 Nu, ik weet niet of ik vanmorgen tijd zal hebben. Ik zal mijn best doen om u aan te tonen dat deze stappen in de piramiden zijn, precies, de tweede Bijbel die God schreef. Henoch schreef ze, en plaatste ze in de piramide.

320 En de derde, God is altijd volmaakt in de derde, toen maakte Hij Zichzelf tot Zijn Woord.

321 Hier, onthoud nu, in de piramide . . . ik vermoed dat velen van u soldaten en zo in Egypte waren. De piramide heeft geen afdekking. Was er nooit. De—de Steen van Scone en al het andere wat ze hebben, maar nog . . .

322 Als u een dollarbiljet in uw zak hebt, kijkt u naar het dollarbiljet, dan zult u zien dat er aan de rechterkant een adelaar staat met de Amerikaanse vlag. En er staat, het zegel “van de Verenigde Staten.” Aan de andere kant staat de piramide met een hele grote deksteen en het oog van een mens. Aan deze kant staat: “Het grote zegel.” Wel, als dit de grote natie is, waarom zou dit grote zegel niet zijn eigen zegel zijn, van de natie? God laat hen getuigen, waar ze ook heen gaan.

323 Ik sprak eens met een dokter, en hij legde mij het vuur aan de schenen over goddelijke genezing. Stonden op straat. Hij zei: “Meneer Branham, u maakt de mensen alleen in de war.” Zei: “Er bestaat geen genezing, dan alleen door medisch.”

324 Ik draaide me toevallig om en keek naar het embleem op de auto, had die slang op de paal. Ik zei: “Dan kunt u maar beter dat embleem van uw auto afhalen, want uw eigen embleem getuigt ervan dat God een genezer is.”

325 Een echte dokter gelooft dat. Dat zijn die kwakzalvers. Ja meneer. De slang op de paal! Mozes hief de slang op aan een paal. Hij zei: “Ik ben de Here die al uw krankheden geneest.” En zij keken naar die slang voor goddelijke genezing. En toch getuigen zij er tegen; hoewel hun eigen embleem tegen hen getuigt. Oef!

326 Onze natie hier, de dingen zeggend die ze zeggen en deze dingen bespotten, en hun eigen geld, hun betaalmiddel, getuigt ervan dat het zegel van de hele wereld God is. Ziet u dat oog daar bovenaan staan op dat dollarbiljet? Dat is het grote zegel.

327 Het werd nooit bovenop de piramide geplaatst. Zij konden het niet begrijpen, waarom. De Deksteen werd verworpen, het Hoofd, Christus. Maar op een dag zal het komen.

328 Nu, in het bouwen, de deugd... Het bouwen van dit monument, het bouwen van deze gestalte, ziet u, het begint bij de fundamentsteen; geloof, deugd, kennis, zelfbeheersing, geduld, godsvrucht, broederliefde. Wat doet het nu? Dan wachten zij op de hoofdsteen, die liefde is, want God is liefde. En Hij bestuurt en Hij is de kracht van elk van deze dingen. Dat is juist. Ja meneer.

329 Precies *hiertussen*, precies *hiertussen*, ziet u wat ik hiertussen heb, al deze werken hierin, en hier komen deze kleine golfjes. Wat is dat? De Heilige Geest die naar beneden komt door Christus, zie. Heilige Geest! De Heilige Geest is boven dit alles, en smeed dit tezamen, en bouwt (een wat?) een volmaakte Gemeente voor de Deksteen om haar af te dekken.

330 Wat heeft het weer gedaan? Het werd gemanifesteerd door zeven gemeentetijdperken en zeven gemeenteboodschappers.

331 Begon *hier*. Waar werd de Gemeente voor het eerst opgericht? Waar werd de Pinksterkerk voor het eerst opgericht? Door Paulus in Efeze, de ster van het Efeze-gemeentetijdperk, Efeze.

332 Het tweede gemeentetijdperk was Smyrna. "Deugd." Irenaeüs, de grote man die het Evangelie van Paulus ophield.

333 Het volgende gemeentetijdperk was Pergamus, die Martinus was; Martinus was de grote man die erbij bleef. Paulus, Irenaeüs, Martinus.

334 Daarna in Thyatira kwam Columba. Weet u nog? Hier staat het *daar* uitgetekend. Columba. Na Columba... De donkere Middeleeuwen kwamen daar toen binnen.

335 Toen kwam Sardis, wat *dood* betekent. Luther. Halleluja! Toen dan? Wat kwam er daarna, na Sardis, Luther?

336 Toen kwam Philadelphia. "Godsvrucht." Wesley, heiligheid! "De rechtvaardige zal leven door geloof," zei Luther. Heiligmaking door Wesley.

337 Toen kwam broederlijke liefde binnen door het Laodicea. En wij geloven dat de grote Boodschap van de tweede verschijning van Elia in de laatste dagen door het land zal zwiepen.

338 Hier heeft u het, zeven gemeentetijdperken, zeven treden. God die Zijn Gemeente bouwt, zoals één persoon in een individu, in Hem Zelf. De glorie, de kracht van God die *hierdoorheen* naar beneden komt en het aan elkaar smeedt. Daarom, de Pinkstermensen die de Lutheranen er buiten hebben gelaten,

de Wesleyanen er buiten hebben gelaten, enzovoort, ze weten niet waar ze over praten. Ziet u, zij leefden in *dit* gedeelte van de tempel. Op die manier kunnen sommige mensen tot zo hoog komen en er dan vanaf vallen. Maar er is een waarachtig gedeelte daarvan dat dat gebouw alsmear laat opkomen. “Ik zal herstellen,” zegt de Here.

³³⁹ Herinnert u zich *De Bruidsboom*? Herinnert u zich de prediking over *De Bruidsboom*? Zij aten hem kaal, maar Hij snoeide hem. Ze kregen denominatietakken; Hij snoeide ze eraf. Ze richtten weer een kerk op, denominatietakken; Hij snoeide ze eraf. Maar de kern van die Boom bleef doorgroeien. “In de avondtijd zal het licht zijn. Zie? Dat is wanneer Christus komt, de Heilige Geest. Jezus komt naar beneden en zet Zichzelf dan aan het hoofd van de Gemeente, en Hij zal deze Gemeente opwekken, wat Zijn eigen lichaam is. *Daarin* is het lichaam.

³⁴⁰ En de wijze waarop God verwacht dat wij als individuen opgroeien, is de wijze waarop Hij Zijn Gemeente in bracht om op te groeien. Elk gemeentetijdperk, het wordt één grote Gemeente. Ziet u?

³⁴¹ Van *deze* mensen werd niet hetzelfde vereist als van *deze* mensen. Van *die* werd niet vereist wat van *die* werd vereist. Zie? Maar Hij bracht Zijn Gemeente omhoog op dezelfde manier; Hij bracht Zijn—Zijn Gemeente omhoog op dezelfde manier als Hij Zijn volk omhoog brengt. Dan noemt Petrus hier eerst, zeven dingen: geloof, deugd, (zie, omhoog komend) kennis, zelfbeheersing, geduld, godsvrucht, broederlijke, voeg broederlijke naastenliefde toe, en dán de liefde van God. De Heilige Geest, Christus in de persoon van de Heilige Geest komt op u in de ware doop van de Heilige Geest, en hebt u al deze deugden in u verzegeld. Dan leeft God in een tabernakel, genaamd het Gebouw, de levende tabernakel van de woonplaats van de levende God.

³⁴² Als een man dit soort dingen bezit, dan komt de Heilige Geest op hem. Het doet er niet toe of u in tongen spreekt, u mag elke gave die God heeft nabootsen. Misschien doet u dat. Maar totdat deze deugden *hier* in u komen, bent u nog steeds niet op het echte ware fundament van geloof. Maar wanneer deze deugden erin groeien en u dat eraan heeft toegevoegd, dan bent u een levend monument. U bent een levend, bewegend beeld.

³⁴³ Maar weet u, de—de heidenen, zij knielen voor een afgodsbeeld neer, een denkbeeldige god. En op een denkbeeldige manier geloven zij dat die denkbeeldige god tot hen terug spreekt. Dat is heidendom. Dat is Rooms. Zij buigen voor allerlei heiligen en alles meer. En ze hebben de heilige Cecilia, een huisgod, en allerlei dingen als dat. Zij buigen ervoor en geloven dat werkelijk op een ingebeeld manier. Wat een—wat een type is dat van de ware levende God.

³⁴⁴ Maar wanneer wij, niet op een ingebeelde manier, maar ons neerbuigen voor een levende God, een levende deugd, een levende kennis, een levend geduld, een levende godsvrucht, een levende kracht, die van een levende God komt, maakt het een levende man, een levend beeld, in de gestalte van God. Wat doet hij? Dezelfde dingen die Jezus deed; wandelt op dezelfde manier als Hij wandelde, doet dezelfde dingen die Hij deed. Want het is geen ingebeelde zaak. Er is een werkelijkheid die het bewijst.

³⁴⁵ Ziet u wat ik bedoel? Ziet u hoe deze deugden, deze bouwmaterialen aansluiten bij de gemeenteboodschappers, bij de gemeentetijdperken? Nu, één dezer dagen zullen wij elk van deze woorden nemen en ze bestuderen en laten zien dat het dat bewijst. Het gaat allemaal samen. Zeker. Ziet u? O my! Hoe wonderbaar is dat, zie, om te zien wat het—wat het doet.

³⁴⁶ Nu, dat is het huis waar God in woont; niet een gebouw met een grote klok er bovenop en een hoge toren. Zie? “Maar een lichaam hebt Gij Mij bereid,” een lichaam waar God in kan wonen, God in kan wandelen, God in kan zien, God in kan spreken, God in kan werken. Amen! Levende instrument van God, God die op twee voeten in u wandelt. Glorie! “De voetstappen van de rechtvaardigen zijn door God geordineerd,” God die in u wandelt. “Want gij zijt geschreven brieven, gelezen door alle mensen.” En als het leven dat in Christus is in u is, zult u het leven dragen dat Christus droeg.

³⁴⁷ Zoals ik altijd heb gezegd. Neem het sap uit een perzikboom, en als u het door een transfusie kon overbrengen in een appelboom, zou de appelboom perziken voortbrengen. Zeker. Jazeker. Het maakt niet uit hoe de takken eruitzien, er zit appelboomsap in, zie, of welke boom het ook is. Zie? Haalt het leven uit de appelboom, haalt alles eruit en geef hem een—een saptransfusie, en laat het van de perzikboom overvloeien in de appelboom. Wat gebeurt er? Hij zal geen perziken meer dragen. Zie? Zeker niet. Nee, hoor. Als het leven van de perzikboom in de appelboom komt, liever gezegd, zal hij geen appels meer dragen. Hij zal perziken dragen, zie, zie, omdat hij het leven in zich heeft.

³⁴⁸ Nou, neem ons, dat niets anders dan een wilde slingerplant is, een nietsnut, zie, en er is niets aan ons, want wij zijn allen dood in zonde en overtredingen. Wij zitten allen in dit soort toestand. En dan kunnen wij onszelf neerwerpen, onszelf overgeven, totdat God Zijn transfusieslang neemt, de Naam van Jezus Christus, want: “Er is geen andere naam onder de hemel gegeven waardoor een mens kan worden gered,” en het leven van Christus in ons overbrengt. Dan hebben wij *dit* soort geloof, het geloof dat Christus had. En het geloof van Christus was niet gebaseerd op die Farizeeën of Sadduceeën, of in hun potten, ketels en pannen en hun wasvoorschriften. Het was gebaseerd op het Woord van God, amen, zodanig, totdat Christus het Woord was, het Woord werd vlees. En als wij dan zodanig doorstroomd kunnen worden

door Zijn kracht, dat wij aan ons eigen denken sterven en ons geloof een waarachtig geloof wordt, halleluja, dan wordt het leven van Christus in ons overgebracht. Wij worden levende schepselen van God, een woonplaats, waar de Heilige Geest Zijn stralende zegeningen doorheen kan zenden, en zijn wij in de gestalte van Christus.

³⁴⁹ Jezus zei: “Staat er niet geschreven? Gij hebt Mij veroordeeld, zeggende: ‘Ik ben de Zoon van God.’ Staat er niet geschreven ‘dat Gij goden zijt.’ Zegt uw eigen wet dat niet?” Zoals Mozes, zoals Elia, zoals die profeten die zo dicht bij God leefden dat God Zichzelf geheel in hen overhevelde. En zij spraken, niet zijzelf, maar God. “Neem u niet voor wat u spreken zult, want u bent het niet die spreekt. Het is de Vader die in u woont; Hij is het die spreekt.” Zijn Woorden zijn niet van hem, want zijn leven, hij is dood.

³⁵⁰ Als u sterft, haalt u het bloed uit de man, u balsemt hem. Het probleem is dat veel van hen nooit werden gebalsemd. Als u het bloed uit iemand haalt, is hij er geweest. Het enige wat u dan kunt doen is een ander bloed weer in hem brengen; gaat hij weer leven. U haalde zijn bloed eruit.

³⁵¹ En nu hebben wij het bloed van Jezus Christus erin gedaan, ziet u, en dat brengt het geloof van Jezus Christus, de deugd van Jezus Christus, de kennis van Jezus Christus, de zelfbeheersing van Jezus Christus, het geduld van Jezus Christus, de godsvrucht van Jezus Christus, de broederlijke liefde van Jezus Christus, en de liefde van God, hetwelk Jezus Christus is. Hij is het Hoofd, en bestuurt u. En uw voeten zijn het fundament, geloof. Amen! Bestuurd door het Hoofd, neemt de . . . ? . . . Daar hebt u het. Daar is de volmaakte man van God, wanneer hij deze deugden bezit.

³⁵² Dan stelt God Zijn Gemeente voor als een Bruid, een vrouw. God stelt Zijn Gemeente voor als een Bruid. En op dezelfde manier waarop Hij ieder individu Zijn zoon laat worden, om in die Bruid te gaan, zo heeft Hij ook de Bruid door deze tijdperken heen gebracht, [Broeder Branham tikt zeven keer op zijn schoolbord—Red.] totdat Hij deze ene complete Gemeente *hierin* brengt.

³⁵³ Mijn voeten bewegen. Waarom? Omdat mijn hoofd het zei. Nu, het kan niet bewegen zoals mijn hand, omdat het mijn voeten zijn. Luther kan de dingen niet doen die wij deden, net zomin als de Methodist, want zij waren iets anders. Ziet u? De voeten bewegen omdat het hoofd het zei. En het hoofd zegt nooit: “Nu, voeten, wordt hand. Oor, wordt ogen.” Zie?

³⁵⁴ Maar ieder tijdperk heeft God deze dingen in Zijn Gemeente geplaatst, en er een model van gemaakt door te laten zien dat ieder individu deze, deze kwaliteiten bezit. En *dit* Wezen is, wanneer het voltooid is, is de Gemeente van God die in de opname gaat. En *dit* wezen, als het voltooid is, is een

dienstknecht van God in de Gemeente van God die in de Opname zal gaan. Glorie! Ziet u wat ik bedoel? Daar hebt u het. Daar is de volledige zaak.

³⁵⁵ Hier kwam een man, Paulus, die het fundament legde. Irenaeüs begon *dit* erop te storten. En de volgende stortte *dit*. En de volgende stortte *dit*. De volgende *dat*, en *dat* en *dat* en maar door totdat het tot het laatste tijdperk komt. Maar wat is het? Dezelfde Geest.

³⁵⁶ Dezelfde geest die in mij woont, zegt: "Handen, grijp naar die kist." Dezelfde geest zegt: "Voeten, maak een stap." Ziet u wat ik bedoel?

³⁵⁷ Dan wordt de gehele gestalte van uw wezen geregeerd en bestuurd door deze dingen, maar het kan niet volledig worden bestuurd totdat het deze kwaliteiten volledig bezit.

³⁵⁸ Hebt u dit ooit gehoord? Laat mij u dit nu vertellen. En onthoud heel. . . Knoop dit in uw luisterend oor. Zie? Een ketting is op z'n sterkst bij z'n zwakste schakel. Dat is waar. Hij is niet sterker dan z'n zwakste schakel.

³⁵⁹ Het maakt niet uit hoe sterk *deze* zijn opgebouwd, *deze* is opgebouwd, als hij een zwakke schakel heeft, daar is waar hij breekt. En hij is niet sterker dan die zwakste schakel. [Broeder Branham verwijst naar zijn tekening op het bord—Red.] Nu, bezit u, zegt u dat u *dit* hebt, *dit*, *dit*; hebt u *dit* niet, daar breekt hij dan. Als u *dit* hebt en *dat* niet hebt, zal hij op dat punt breken. U hebt *dit* en hebt *dat* niet, zal hij breken. *Dit* en hebt *dit* niet, zal hij breken. *Dit* en hebt *dit* niet, zal hij breken. Zie? En als u niet. . . U kunt niet *dit* hebben zonder *dit* te hebben.

³⁶⁰ Als u dus uw gehele wezen overgeeft, dan stort de Heilige Geest Zich gewoon door u heen in deze deugden, dan bent u een levende tabernakel. Dan kijken mensen en zeggen ze: "Dat is een man vol van deugd, kennis (hij gelooft het Woord), zelfbeheersing, geduld, godsvrucht, broederlijke liefde, vol van de liefde van de Heilige Geest. Zie, daar is hij, die daar wandelt." Wat is het? Een gestalte waar ongelovigen naar kunnen kijken en zeggen: "Daar is een Christen. Daar is een man of vrouw die weet waarover ze praten. Je hebt nog nooit een aardiger, lieflijker, goddelijker persoon gezien." U bent verzegeld. Een zegel is aan twee kanten zichtbaar. Of u nu gaat of komt, u ziet het zegel evengoed. Daar heeft u het. Zie? Wanneer een man of een vrouw *dit* bezit, dan komt de Deksteen naar beneden, en verzegelt hen in het Koninkrijk van God, wat de Heilige Geest is.

³⁶¹ Het Woord dan, dat *hiervandaan* komt, manifesteert Zichzelf door ieder van deze wezens, zie, en maakt dit volledige wezen, een tabernakel van de levende God, een wandelend, levend voorbeeld van Christelijkheid. Wat Christus was, zijn deze mensen, omdat Zijn leven hierin is. Zij zijn in Christus. En hun leven is dood en verborgen in Christus door God, en daarin

verzegeld door de Heilige Geest. 1 Korinthe 12. Dat is juist. Zie? U houdt uzelf voor dood, dan bent u geboren uit geloof. Dan worden deugd en deze andere dingen aan u toegevoegd totdat u een volmaakte, levende beeld van God bent. Dat niet wonderbaar?

³⁶² En dan heeft God daarin ook zeven gemeentetijdperken gebracht om de zeven stappen te laten zien die Hij heeft gebracht, die Zijn individu opbouwt in Zijn gelijkenis; Hij heeft een volledige Gemeente gebouwd in Zijn gelijkenis. En bij de opstanding zal dit gehele lichaam opstaan om voor altijd met Hem te leven, want het is een Bruid. Zie? Dat behelst dus ieder tijdperk, ieder tijdperk dat opgekomen is.

³⁶³ En er wordt nog meer vereist, bedenk. Weet u nog wat Paulus hier zei in Hebreëen 11? Laat me u even iets voorlezen voordat wij over enige ogenblikken sluiten. En dan. . . Het doet u een beetje eigenaardig voelen als ik. . . altijd, wanneer ik dit lees. Ik ga Hebreëen 11 erbij halen, en ik zal beginnen bij het 32e vers.

Wat meer, wat moet ik nog meer zeggen? Want de tijd zou mij ontbreken om u te vertellen over Gideon, over Barak, en Simson, en Jefta, David en Samuël, over de profeten,

Die door het geloof koninkrijken onderworpen, gerechtigheid geoefend, de beloften verkregen hebben, leeuwen de muil dichtsnoerden,

De kracht van het vuur gedooft hebben, de scherpte des zwaards zijn ontkomen, en uit zwakheid kracht ontvingen, sterk werden in de vlucht, de legers van de vreemden. . . hebben gejaagd.

Vrouwen hebben hun doden uit de opstanding terug ontvangen; . . . anderen gingen door foltering, waren gefolterd, en hebben geen bevrijding aangenomen, opdat zij een betere opstanding verkrijgen zouden.

³⁶⁴ Hier helemaal onderaan. Zie? [Broeder Branham verwijst naar zijn tekening op het bord—Red.] Goed.

En anderen hebben beproevingen. . . bespottingen. . . geselslagen verduurd, ja zelfs. . . boeien. . . gevangenschap.

Zij werden gestenigd, zij werden in stukken gezaagd, zij werden in verzoeking gebracht, zij werden met het zwaard ter dood gebracht; zij hebben rondgezworven in schapevachten en geitevellen, onder ontbering, en verdrukt en mishandeld;

(Welker de wereld niet waardig is) . . .

³⁶⁵ Zie, tussen haakjes daar, zoals u in uw Bijbel hebt gemerkt.

...zij hebben rondgedoold door woestijnen, en in gebergten, in spelonken en de holen der aarde.

...al deze, hoewel zij een goed getuigenis gekregen hebben door het geloof, . . .

366 *Hier!* [Broeder Branham verwijst naar zijn tekening op het bord—Red.]

...goed getuigenis door geloof, hebben de belofte niet verkregen, (Ziet u?)

daar God voor ons iets beters had voorzien, zodat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen.

367 Begrijpt u het? Deze mensen die *hierin* gestorven zijn, zijn van ons afhankelijk en wachten op ons. Dus *deze* Gemeente moet tot volmaaktheid komen, om de opstanding te bewerkstelligen. En ze zijn onder, zielen onder het altaar, wachtend op deze Gemeente totdat zij tot Haar volmaking komt, dat wanneer Christus dan komt.

368 En deze Gemeente, ziet u, wordt steeds kleiner, in de minderheid. [Broeder Branham verwijst naar zijn tekening op het bord—Red.] Het is een heel stuk scherper dan dat, maar net als om dat kruis te schrijven, zie. Het is tot een naalddunne punt gekomen. Totdat de Gemeente, in de minderheid, op een plaats moet komen totdat het dezelfde soort bediening is die *dit* achterliet, want, wanneer deze Hoofdsteen terugkomt. . .

369 Het heeft een soort kleine uitsparing *hier*, waar het in gaat zitten, op de normale piramide. Het is niet slechts een kap die erbovenop zit. Het is een kleine flens, en het moet daarop zitten omdat het het water weg laat lopen.

En wanneer het komt, moet deze Gemeente geslepen zijn.

370 Al deze andere stenen in de piramide liggen zo perfect dat je er geen scheermesje tussen kunt krijgen, ze wegen tonnen, en liggen daar. Hoe men ze daarboven heeft gekregen weet men niet. Maar ze werden gebouwd.

371 En *hier* bovenaan, wanneer de Kap van de piramide dan komt, zal de piramide zelf, het lichaam van Christus, moeten worden geslepen. Niet slechts gewoon een geloofsbelijdenis of leerstelling of iets waar wij door komen. Het zal zo volkomen als Christus moeten zijn, zodat wanneer Hij komt, Hij en die bediening precies bij elkaar zullen passen. Zie? Dan zal de Opname komen, het naar huis gaan.

372 Kijk waar wij nu leven, in Laodicea, waar de gemeente het slechtste gemeentetijdperk was dat er ooit was geweest. In de Bijbel zien wij dat het het enige gemeentetijdperk was waar God aan de buitenkant van de kerk stond te kloppen om te proberen terug te komen in Zijn eigen gebouw. De geloofsbelijdenissen en denominaties hadden Hem zelfs uit Zijn eigen kerk gezet. "Zie, Ik sta aan de deur en klop. Als iemand dorst heeft en de deur wil

openen, zal Ik binnenkomen en maaltijd met hem houden.” Zie? Hier is het in *dit* gemeentetijdperk. Ze wierpen Hem geleidelijk eruit tot zij Hem *hier* er helemaal uitgezet hadden. Ze willen er niets mee te maken hebben.

³⁷³ Nu, u ziet waar we vandaag naartoe gaan. Zelfs wanneer het einde van het Laodicea-tijdperk zo formeel is geworden, totdat dát en het Katholicisme, wat het *hier* verbrak, samengaat en zich verenigt als één grote kerk. Met een federatie van kerken; het is hetzelfde als Katholicisme.

³⁷⁴ Er is maar één verschilpunt, als zij daar maar overheen kunnen komen, dat is het nemen van het avondmaal. Dat is het enigste in het bisdom dat—dat—dat Katholicisme en Protestantisme ervan weerhoudt samen te gaan, is de dienst van het avondmaal. De Katholieke kerk zegt: “Het is het lichaam.” En de Protestantse kerk zegt: “Het vertegenwoordigt het lichaam.” De Katholiek maakt er een mis van. Een mis is dat ze het avondmaal nemen in de hoop dat zij vergeven zijn. De Protestant neemt het door geloof, God dankend tijdens het avondmaal dat zij vergeven zijn. De Protestant zegt: “Wij zijn vergeven.” De Katholiek zegt: “Wij hopen dat wij vergeven zijn.” Mis en avondmaal. Zij noemen het een mis; wij noemen het een avondmaal. Een mis is hopen dat het zo is. Een avondmaal is weten dat het zo is en Hem ervoor danken. Ziet u? En dat is het enige waar ze het niet over eens kunnen worden. Dat zullen ze.

³⁷⁵ O, het ziet er heel mooi uit. Het zal verenigen om te . . . Het zal—het zal al de . . . Wel, de Bijbel zei: “En deze beesten gaven hun kracht aan de hoer,” zie, verenigden zich met elkaar. Ziet u? Precies wat de Bijbel zei dat ze zouden doen, ze doen het nu. Het is nu deze week op gang. Niet dat ik iets tegen Katholieke mensen heb, niets meer dan tegen Protestantse mensen.

³⁷⁶ U Methodisten en Baptisten, en veel van u Pinksternensen, toen uw kerken rechtstreeks in deze bond van kerken zijn gegaan, toen ze daar in New York dat grote lijkenhuis hadden gebouwd van die bond van kerken, het is hetzelfde als in de Verenigde Naties en zo. Ze proberen al het Protestantisme te verenigen.

³⁷⁷ Nu, de Katholieken zijn daar slim in en brengen, deze paus Johannes de 23e of 22e, of wat hij ook is, hij probeert op een bescheiden, nederige manier al het Protestantse geloof en het Katholieke geloof tot één geloof te brengen, precies wat de Bijbel zei dat ze zouden doen. Daar heeft u het. En de Protestanten vallen ervoor, nemen haak, lijn en dobber mee.

³⁷⁸ Waarom? Waarom? Omdat ze *deze* dingen niet bezitten. *Kennis*: “Het Woord is juist.” *Geduld*: “Zij die wachten op de Here.” Ziet u wat ik bedoel?

³⁷⁹ Zoals die Methodistenbisschop laatst zei, toen zij dat hadden aangenomen. En iedereen weet dat, hoe, wat dat inspireerde, proberen om een bepaald gebed in de kerk gezegd

te laten worden, of op school. En wilden...Ik denk dat het een Presbyteriaans gebedenboek was of zoiets, en de ouders klaagden de—de—de school aan, omdat zij niet wilden accepteren dat dit gebed op school werd opgezegd. En deze Methodistenbisschop was een wijze oude man, hij stond op en zei: “Dat is fout.” Hij zei: “Dat is ongrondwettig.” Hij ving het luchtje eraan op. Hij zei: “Zoals in onze Methodistenkerk;” hij zei, “in onze Methodistenkerk,” zei, “veel van onze mensen hebben het altijd over het schandaal van Hollywood, en vijftiennegentig procent van hen gaat er toch naar kijken.”

³⁸⁰ Wat is er aan de hand? Zij hebben *dit* weggelaten. Precies. Zij hebben *dat* weggelaten.

³⁸¹ Ik sprak hier laatst in deze ruimte met een—een—een ambtsdrager van een van de grootste Methodistenkerken die er in de Falls City is, een van de meest geestelijke Methodistenkerken die er in de Fall City is. Laat zien, Methodistentijdperk wat binnenkwam voor ons tijdperk daar, van Pinksteren. En hij zei: “In St. Louis, Missouri deden ze een onderzoek, ongeveer drie of vier maanden geleden, en ontdekten.” Die man zou hier vanmorgen kunnen zitten. Wel, hij is de aannemer die dit bouwt, het gebouw voor ons in orde maakt. Main Street Methodisten, waar hij tot behoort, waar broeder Lum en hun voorganger was. Dus dan ontdekken wij dat, daarin, ik geloof dat het zo’n zeventig procent van de Methodisten mensen was in een onderzoek, dat, een enquête van St. Louis, aantoonde dat zeventig en nog wat procent van de Methodisten rookten, en achtenzestig procent van hen alcoholische dranken dronk. Een Methodist! En het vreemde was, toen er een vergelijking werd gegeven, of een schatting tussen mannen en vrouwen; bij vrouwen was het zeventig, zeventig en nog wat procent ten opzichte van vijftig procent bij de mannen. Meer vrouwen die roken en drinken dan er mannen waren. Zeventig procent, zeventig en nog wat procent meer vrouwen dan dat er bij de mannen waren.

³⁸² Nu, wat als wij zouden komen tot de Bijbelse leer van korte broeken dragen en haar knippen en dat soort spul, zie, waarbij godsvrucht, vrouwen die godsvrucht en heiligheid belijden? Kaartavonden en alles meer, roddelaars, kletskousen, niet in staat hun eigen tong in toom te houden. Eigen tong, pratend en roddelend en rondgaand. En de mannen dan? Kaartavonden, golfwedstrijden, daar half aangekleed, kleine, oude, smerig uitzierende kleren aan, met die vrouwen die daar rondhingen. Geen wonder!

³⁸³ Hebt u die vuile truc gezien die ze met die predikant, gevangenispredikant hebben uitgehaald, vanmorgen? Jazeker. Ik geloof niet dat die man daar schuldig aan is. Wat deed het? Dat is broeder...Ik kan niet op z’n... [Iemand zegt: “Dan Gilbert.”—Red.] Ja. Dan Gilbert, gevangenispredikant. Toen die man hier

binnenliep en Dan hier vermoorde, een paar maand geleden, en nu krijgt zijn vrouw een baby. Natuurlijk is Dan dood, zij kunnen geen bloedtransfusie aan de baby geven, nu. Zij zegt dat Dan haar had verkracht en dat is haar. . . “Dat dat Dan’s baby is.” Zo’n. . . Ik geloof daar niets meer van dan dat ik geloof dat een—dat een—een kraai duivenveren heeft. Nee meneer. Ik geloof dat het een leugen is. Ik geloof dat Dan Gilbert een man van God was. En ik geloof dat dat een truc van de duivel is.

³⁸⁴ Zoals die zaak om dat door te drukken bij die gebeden. Die oude Methodist—Methodistenbisschop was verstandig genoeg om dat op te vangen. Als hij, als dat erdoor gekomen was; dat was alleen geïnspireerd door iets anders. Dat is juist.

³⁸⁵ Net zoals dit rassenscheiding probleem in het Zuiden, net zo. Ik geloof dat mensen vrij behoren te zijn. Ik geloof dat deze natie voor vrijheid staat. Ik beschuldig meneer Kennedy niet dat hij de troepen erheen zond. Ofschoon ik geen—geen “new dealer” ben, en ik ben geen Democraat. Ik ben geen Republikein. Ik ben een Christen. Dus ik ben. . . Maar ik geloof daar niet in. Ik geloof evenmin dat de kleurlingen hun geboorterecht zouden moeten verkopen voor zulk spul. Het was de—het was de Republikeinse partij. Het bloed van Abraham Lincoln bevrijdde die mensen, omdat hij een godvruchtig man was. Ik vind dat ze minstens bij hun partij moeten blijven als ze überhaupt gaan stemmen.

³⁸⁶ Maar één ding zeg ik u, die jongen was daar niet gewoon vanwege dat, hun scholen. Die jongen is een burger. Hij is Amerikaans. Dit is vrijheid voor allen. De kleur van een man zou geen verschil moeten maken. Wij allen. . . “God,” zei, “uit één mens, maakte alle bloed, alle naties.” Wij zijn allen één. Maar die jongen, hij was een soldaat. Hij is een veteraan. Hij vocht voor dat wat goed is. Hij had het recht om naar school te gaan. Dat is juist. Maar hij had genoeg scholen waar hij heen kon gaan.

³⁸⁷ Het is, waar het om gaat. Als u erachter kijkt, is het dit hedendaagse denominatie gedoe daar die dat inspireert. Waarom? Ze halen deze kleurlingen stemmen om van Republikein naar Democraat en ze verkopen hun geboorterechten erdoor. Exact de waarheid. De Heilige Geest is hier niet. . .

³⁸⁸ “Laat hem die wijsheid heeft.” “Laat hem die kennis heeft.” Precies. Net zoals deze gemeente, deze huidige tijd, die zichzelf verkoopt. Kunt u niet zien wat er gaat gebeuren?

³⁸⁹ Het maakt me niet uit of dit op de band komt. Hier komt het. Ahum. Ja. Wat is er aan de hand? Mijn eigen moeder zei altijd: “Geef de duivel wat hem toekomt.”

³⁹⁰ Er is één man die het enige deed wat verstandig was, dat was Castro daarginds. Jazeker. Hij ging erheen. En de kapitalisten hadden al het suikerriet en alles wat. . . het heeft een goudstandaard, net als de Verenigde Staten. Wat deed hij?

Hij kocht al die obligaties op. Verkreeg het geld op elke wijze die hij maar kon. Wat deed hij toen? Hij vervalste de valuta en veranderde het. Bracht ze regelrecht terug. Dat is het enige wat deze natie zou kunnen doen.

³⁹¹ Hebt u onlangs 's morgens geluisterd naar *Life Line*? Wel, weet u, het is hetzelfde als wanneer u obligaties verkoopt op goudbasis. De obligaties zijn al weg. En deze huidige regering nu besteedt geld, voor wat? Voor belastinggeld dat ze over veertig jaar zullen innen. Het is afgelopen met haar. Dat is *Life Line*, regelrecht uit Washington DC, door het hele land. Belastinggeld die ze besteden, en proberen andere landen om te kopen. . . Wel, ze geven het uit aan elke kant. Ziet u het niet? Dat dat precies is wat ze—wat ze zullen gaan doen. Ziet u? Wat is het? Nu, als dit land failliet gaat; het enige wat zij kan is failliet gaan. Het enige wat zij kan doen is bankroet gaan.

³⁹² Dat is het enige verstandige om er te doen, de valuta veranderen. Maar ze zullen het niet doen, onder deze huidige administratie. De Rooms-Katholieke kerk bezit het goud van de wereld. En wat ze zullen doen is uitverkopen: “Deze rijke mannen,” enzovoort, “van de aarde,” zoals de Bijbel zei. Wat zullen ze doen, voordat ze het verliezen, de Brown and Williamson Tobacco Company, de meesten ervan zijn toch Katholiek, en al deze andere zaken, wat zullen zij doen? Zij zullen dat accepteren en ze zullen het geld van Rome nemen en dan heeft zij haar eigen geboorterecht verkocht. Rome staat achter haar. Ja meneer. Zij zal erachter staan. En zij krijgen nu genoeg beleid, krijgen er genoeg van hen om zich heen, halen zijn kabinet binnen. Kijk waar meneer Kennedy om vraagt.

³⁹³ En als u dit onlangs hebt gezien, het is niet meer nodig om te stemmen. Wat heeft het voor zin om te stemmen? Toen ze het in de krant zetten en het voor het publiek bewezen, en ze weigerden er iets aan te doen. Toen ze bewezen dat de telmachines door het hele land zo waren afgesteld, dat ze meneer Kennedy kozen door een valse stemming. Zegt de Bijbel niet dat hij binnen zou komen door bedrog? Zeker, een valse stemming. Nu, ik ben niet tegen de Democratische partij, niet meer dan tegen de Republikeinse partij, maar ik noem gewoon feiten vanuit de Bijbel. Wat heeft het voor zin om te stemmen? Zij weten wie erin gaat.

³⁹⁴ Hoevelen van u herinneren zich de televisie-uitzending waar er twee vrouwen waren die opstonden? En één zei: “Ik ga stemmen voor meneer. . .” Of, een Protestantse vrouw zei: “Ik ga stemmen voor meneer Kennedy.”

Ze zeiden: “Waarom?”

³⁹⁵ Zei: “Omdat ik geloof dat hij een knappere man is dan meneer Nixon. Hij zal een betere president zijn.”

³⁹⁶ Toen zei hij: “Dit is een Katholieke vrouw. ‘Op wie gaat u stemmen?’”

397 Ze zei: “Ik ben Katholiek, een Rooms-Katholiek, een trouwe Katholiek.” Ze zei: “En ik ga stemmen op meneer Nixon.”

“Waarom?”

398 Zei: “Omdat ik denk dat meneer Nixon een betere president zal zijn, omdat hij meer aan de dingen gewend is. Hij weet meer van het communisme af.” Die vrouw vertelde een leugen.

399 Ik heb *De... wat ze De feiten van ons geloof* noemen, het hoogste Katholieke boek dat je kunt kopen. En daarin staat: “Als er een Katholiek op een stembiljet staat die het opneemt tegen een Protestant; als een Katholiek stemt voor de Protestant worden zij geëxcommuniceerd uit de gemeenschap van de Katholieke kerk.” Juist. “En als er twee Katholieken meedingen voor dezelfde betrekking, zullen ze de Katholiek kiezen die het meest trouw is aan de ‘moederkerk’ en voor hun stemmen.”

400 Ziet u hoe, dat bedrog, wat ze proberen te doen? Geven geld uit om te kopen. Waarom? Ze proberen het te breken. En ze doen het, en ze is blut. En wat is het? Het is op de goudstandaard. En de Katholieke kerk, de hiërarchie, bezit het goud van de wereld. [Iemand zegt: “Honderdachtenzestig miljard dollar.”—Red.] Honderdachtenzestig miljard. Daar hebt u het. Werpt haar weer terug op de goudstandaard en u mensen behouden gewoon uw huizen en dergelijke, maar u behoort aan de Katholieke kerk. Het land behoort aan de Katholieke kerk. De hele zaak is op die manier gevangen genomen, door hun valuta. Spreekt de Bijbel daar niet van? Is dat niet het beeld dat de Bijbel voor ons uittekent?

401 Wat ik probeer te zeggen is, broeder, vandaag. Ze zullen zeggen: “Dat zal er een fijne kerk van maken. Het zal het Protestantisme verenigen.” Het ziet er goed uit voor het natuurlijk oog, maar de kennis van deze wereld is dwaasheid voor God.

402 “En het behaagde God door de—de dwaasheid der prediking diegenen te redden die verloren zijn,” door een goddelijke bediening die Hij in Zijn Gemeente aanstelde om de Gemeente te bouwen op deze geestelijke kwaliteiten en niet op iets wat maar aan de wereld toebehoort.

403 Petrus zei: “En omdat u ontsnapt bent aan het verderf van de wereld door de begeerte naar geld, en de begeerte naar een grootse tijd en plezier, en het eten en drinken en de begeerte die wij hebben. U bent daaraan ontsnapt. En nu bent u opgebouwd in een levendigheid. Ik richt dit aan de gemeente,” zei hij. Daar bent u er. Hebt u het gelezen? Hebt u het begrepen? Hebt u het gehoord toen wij het daarstraks hebben gelezen, in II Petrus? Luister eens naar wat hij hier zegt, hoe prachtig dat hier staat geschreven, hoe hij—hij het behandelt. Goed. Luister nu naar hem als hij spreekt. Goed.

Petrus, Simon Petrus, een dienstknecht en een apostel van Jezus Christus, aan hen, die een even kostbaar geloof als wij hebben verkregen door de gerechtigheid van God en onze Heiland, Jezus Christus:

. . .vrede worde—worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en door Jezus Christus, onze Here.

Gelijk ons Zijn goddelijke kracht alle dingen geschonken heeft. . .

404 Wie zullen de aarde beërven en alle dingen? [Iemand zegt: "Heiligen."—Red.] Zeker. "Behoort. . ." Ja. Goed.

. . .wat behoort tot leven en godsvrucht, door de kennis van Hem die ons geroepen heeft tot heerlijkheid tot heerlijkheid;

Door welke wij geschonken zijn tot de zeer grote. . . kostbare belofte: opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, (Luister daarnaar.) dat in de wereld is door de begeerte.

405 Begeerte naar geld, begeerte naar grote dingen, begeerte naar populariteit, deze dingen zijn dood voor de gelovige. Het maakt ons niet uit. Een tent of een huisje, waarom zou ik mij zorgen maken; leven of sterven, zinken of verdrinken? Dit is de zaak waarin ik geïnteresseerd ben: het Koninkrijk van God. Of ik nu mijn huis behoud, of ik mijn familie behoud, of ik wat het ook zij behoud, laat mij Christus behouden, onze hoop der heerlijkheid.

406 Bouw mij op, o Heer, tot *Dit*. Laat Christus mijn Hoofd zijn, dat door mij heen werkt. Op mijn fundament, mijn geloof dat in Hem is, laat deugd, kennis, zelfbeheersing, geduld, godsvrucht en broederliefde in mij werken, o Heer, is mijn gebed. Het maakt mij niet uit; leven of sterven; zinken of verdrinken; denominatie of geen denominatie; vriend of geen vriend. Laat Dat in mij werken, laat de deugd van Christus, Zijn kennis, uitvloeien, zodat ik in staat mag zijn hen te onderwijzen:

407 "Want God heeft in de Gemeente gezet, apostelen, profeten, leraars, herders en evangelisten, allemaal voor de vervolmaking, en al deze deugden naar binnen te brengen, voor die vervolmaking van het komen van de Zoon van God." Elk van *deze* stenen is een materiaal van die Ene. *Dit* is materiaal van *Dit*. Elk van deze deugden behoort in Hem en ze worden door Hem uitgegoten, door hen heen. Amen.

408 Het is twaalf uur. Waar gaat het allemaal heen? Amen. Hebt u Hem lief? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Gelooft u dat? ["Amen."] Luister, kleine kinderen.

409 Zuster Kidd zei vanmorgen: "Broeder Bill, ik weet niet of ik u nog eens weer zie." Dat had mij bijna omgebracht. Zie? Zij denkt dat ze oud wordt, en dat wordt ze. Ik bad dat God haar en broeder Kidd nog lange tijd zal sparen.

410 Laat mij u vertellen: wij weten niet hoe lang wij elkaar zullen hebben. Ik weet niet hoe lang ik bij u zal zijn. God zou mij van de aarde kunnen oproepen. Hij zou mij naar een ander zendingsveld kunnen roepen. Hij zou u ergens heen kunnen roepen. Wij weten het niet. Maar laten we—laten we verkrijgen. Laten wij dit niet zomaar over ons heen laten gaan. Laten we dat aannemen.

411 Daar staat het in de Bijbel. Hier staat het, geeft het voorbeeld voor elk ander ding. En als ik maar tijd had om het te doen! Je kunt het niet in één dag doen. U weet dat. Maar de hele zaak aan elkaar kunnen knopen!

412 Kijk, toen wij klaar waren met die boodschap daar, u zag wat de Heilige Geest daar op de muur deed, niet? Hoevelen waren toen hier? [De samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Zie? Zeker! Kwam naar beneden, tekende hetzelfde, die Engel van de Here.

413 Ziet u, het is waar. Laat het niet u ontglippen. Hou eraan vast, kinderen. Hou eraan vast. Onthoud, bouw op uw geloof, deugd, kennis, geduld!

414 Nu, hier, ik dacht dat ik hier een stuk papier had, als ik het niet ergens heb laten vallen, toen ik aan het prediken was. Hier is het. Dank u, broeder. Dank u wel. Als u er—er naar wilt kijken en zien of er hier iets is wat u zou kunnen . . . Misschien is het een iets betere voorbeeld dan die daar, zodat u er wat van deze kunt natekenen. Ik zal het hierboven maar vastprikken en dan kunt u er dus naar kijken en—en het overnemen.

415 En ik wil dat u het neemt, en het bestudeert, en het vergelijkt, en er dan naar handelt. Bestudeer het niet alleen, vergelijk het niet alleen, maar handel ernaar wanneer u dat doet. Neem het oprecht tot uzelf. Zeg niet: "Wel, ik heb er met plezier naar geluisterd." Dat heb ik ook. Maar ernaar te luisteren en het dan aan te nemen is anders. Ziet u? Zie? Het is anders. Ziet u?

416 Er zijn zeven kwalificaties om de gestalte van God te maken. Er zijn zeven gemeentetijdperken waarin God de gemeente tot deze kwalificatie heeft gebracht. En Hij heeft zeven boodschappers gehad om het te doen. Er is zeven, zeven, zeven. Zie? Zeven is—is Gods getal van voltooiing en drie is Gods volmaakte getal. Dus er is drie, en zeven drieën. Dus rekenkundig, geestelijk, door het Woord, door het getuigenis van de Heilige Geest, alles ervan heeft de zaak samen voleindigd. Laten we het bestuderen.

417 Laten we dan deze dingen aan ons geloof toevoegen, opdat wij in de volle gestalte van Christus mogen komen; samengevoegd met goddelijke liefde, vreze voor God, eerbied in ons hart voor elkaar, diep respect voor elkaar, broederlijke en zusterlijke liefde, geen vulgariteit, niets anders dan alleen de zuiverheid van het leven van de Heilige Geest. Zie? Leef samen, wees een Christen. Wandel met geloof. Laat de deugd van God door u heen stromen; laat de kennis van God, wanneer het

aankomt op goed en kwaad. Wanneer de duivel iets voorstelt wat niet helemaal Schriftuurlijk is, loop erbij weg. Dat is juist.

⁴¹⁸ Ik kan me voorstellen dat die apostelen nooit handelden zoals wij. Zij gingen rond, waarschijnlijk mannen van weinig woorden totdat ze op de preekstoel kwamen. Ze liepen naar binnen en ze deden wat ze moesten doen en liepen weg. Jazeker. Zij hadden kracht. Zij hadden deugd. Zij argumenteerden niet met mensen. Ze wisten waar ze stonden. Dat is alles. Zij wisten wie zij geloofden. Zij bleven wandelen in de Geest. Deden alleen. . .

⁴¹⁹ Zoals ik de andere avond zei. Eén klein knikje, dat is alles wat God hoefde te doen, daarna kon niets hen meer tegenhouden. Zij twijfelden en studeerden en aarzelden niet en maakten zich geen zorgen zoals wij dat doen, of ze *dit* of *dat* moesten doen. Ze gingen er op af en deden het hoe dan ook. Slechts één knikje van God, dat deed het, gelijk. Waarom? Hoe konden ze weten dat het een knikje van God was? Ze hadden al deze deugden hier binnen, al deze kwalificaties. En het eerste knikje van God stemde overeen met ieder stukje *hiervan* en met Zijn Woord. Ze wisten dat het het Woord van God was en daar gingen ze. Ze hoefden zich verder nergens zorgen over te maken. Als God sprak, gingen zij. Wij spreken. . .

⁴²⁰ God spreekt tot ons en we zeggen: “Wel, we zullen beginnen. We zullen wel zien of wij dit Leven kunnen leven.” Voor u het weet, staat iemand u tegen. Wel zeker, dat is de duivel.

⁴²¹ U had hem moeten zien hoe hij mij probeerde weg te houden van deze samenkomst vanmorgen. U zou dat eens moeten meemaken. O genade! Ik moet vechten iedere keer als ik een samenkomst noem. En als ik voor een zieke ga bidden, en iemand die stervende is en ongered, zullen er dertig telefoontjes in tien minuten binnenkomen, als ze zo snel kunnen binnenkomen, om mij erbij vandaan te houden. “O, broeder Branham, u moet *dit* doen.” Maar daar staat een ziel op het spel. Zeker. Ja.

⁴²² Onlangs 's avonds werd ik naar een plaats toe geroepen. Een jonge man, ik sprak tot hem een paar jaar geleden hier in de, hoe noem je het ook, supermarkt. Hij werd een drankverslaafde. Ik kende de jongen, een goede, fijne jongen, maar hij was een zondaar. En dus, zijn moeder belde op. Ik denk dat zij Doc een paar keer belde. Ik. . . Belde, en ze belden Billy op, en—en tenslotte kreeg ik de boodschap. En toen ik de boodschap had gekregen, eerlijk waar, ik heb nog nooit in mijn leven zo moeten vechten om bij die jongen te komen.

⁴²³ En toen ik daar aankwam, kon de arme kerel me niet meer herkennen. Daar lag hij, buiten bewustzijn, en hij lag te woelen. Zijn vader probeerde hem te aaien en zei: “Lieverd.” En de man is ongeveer vijftig, eenenvijftig jaar oud. En zei: “Lieverd,” *dit*, en “lig stil.” Hij probeerde overeind te komen. Zijn kleine oude

armen ongeveer zo dik. De jongen had zoveel kanker, totdat hij niets anders meer was dan enkel kanker. Al de organen van zijn lichaam hadden kanker. Zelfs zijn bloedstroom was verkankerd, alles. En daar was hij, probeerde overeind te komen en in zo'n toestand.

⁴²⁴ Ik pakte hem bij de hand; ik zei: "Woodrow, Woodrow, dit is broeder Branham."

⁴²⁵ Zijn vader zei: "Weet je het niet? Dit is broeder Bill. Woodrow, dit is broeder Bill."

Hij zei: "Uh. Huh. Uh-huh-uh." Op *die* manier.

⁴²⁶ En zijn vader keek en zei: "Billy, je bent een beetje laat gekomen."

Ik zei: "Nooit te laat. Hij is hier." Ik heb een strijd gehad.

⁴²⁷ En dan, die andere jongens, wat meer jongens, zondaars, stonden daar, enkelen van zijn familie. Ik zei: "Zie je jongens, maak jezelf gereed, want je zult tot deze plaats komen. Je zult hier terecht moeten komen. Zie? Misschien niet door deze—deze kanker. Misschien kom je door iets anders, daarginds op de snelweg doodbloedend of zo. Je zult eraan toe moeten komen." Wij spraken tot hen.

⁴²⁸ Ik wachtte om te zien wat de Geest zou zeggen om te doen. Wachtte. Voor ik het wist, voelde ik dat knikje. "Leg je handen op hem."

⁴²⁹ Ik liep erheen, zei: "Laat iedereen zijn hoofd buigen." Ze bogen allemaal hun hoofden, twee of drie jonge kerels daar binnen.

⁴³⁰ Ik legde mijn handen op hem. Ik zei: "Here God, laat de jongen het bewustzijn hebben om te weten wat hij gaat doen, voordat hij deze zaak onder ogen moet zien. Hij is stervende. Deze duivel heeft hem verstrikt en hij gaat heen. En hij heeft zichzelf tot de dood gedronken, en hier is hij in deze toestand. Ik bid dat U hem genadig wilt zijn." En toen ik voor hem gebeden had, zat hij de volgende morgen overeind met z'n vader te praten.

⁴³¹ Busty Rogers, die... Ze riepen me hier niet lang geleden naar het ziekenhuis toe. Ik was daar die dag, nadat ik daar in Milltown had gepredikt waar de kleine Georgie Carter was genezen. U allen herinnert het zich. En daar, toen broeder Smith, een Methodistenprediker, zei: "Als iemand ooit wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus, verdwijn uit mijn tent," op die manier. Daarboven in Totten Ford, hield die samenkomst, daarboven. En o, beschuldigde mij van alles wat je maar zou kunnen bedenken. Ik zei nooit een woord; ging gewoon door. Ik had een opdracht. De Here liet me een visioen zien. Er was een lam daar ergens in de wildernis vastgehaakt. U herinnert zich allemaal het visioen, ieder van u. Ik neem aan van wel. Herinnert

u het zich? [De samenkomst zegt: “Amen.”— Red.] Zeker. Goed. Toen ging ik daar door de wildernis heen om het op te zoeken.

⁴³² Ik ging naar Totten Ford. Broeder Wright daar weet het. We gingen erheen, wisten niet wat te doen. Ik kocht een kleine zeepkist voor een dubbeltje. Ik zou daarheen gaan en daar op dat opstapje staan prediken. Hij zei dat hij de heuvel op zou gaan om wat handel te drijven. Ik ging met hem mee. Daar stond een grote, oude Baptistenkerk daarboven, leeg. De Here zei tegen mij: “Stop daar.”

⁴³³ Ik zei: “Laat me er hier uit, broeder Wright.” Ik stopte. Hij ging verder naar boven en kwam terug.

⁴³⁴ Ik ging erheen en kon de deur niet open krijgen. Ik zei: “Here, als U hier in bent, U wilt dat ik de kerk binnenga, open dan de deur voor mij.” Ik ging daar zitten en dacht na.

⁴³⁵ Hoorde iemand aankomen; liep erheen, en hij zei: “Hoe maakt u het? Ik zal u vertellen,” zei, “wilt u de kerk in?”

Ik zei: “Ja, meneer.”

Hij zei: “Ik heb de sleutel hier.”

⁴³⁶ Begon een samenkomst. Eerste week, bijna niets. De eerste avond had ik een groepje: broeder Wright en zijn gezin. Voor u het wist, aan het eind van de week konden ze hen nauwelijks in de tuin laten staan. Nog steeds was dat lam niet opgekomen. Broeder Hall werd gedurende die tijd gered, de voorganger daar nu, hun allemaal. Ik kon niet vinden waar dit lam was. Na een tijdje, uit de Church of Christ onderaan de heuvel, dat kleine meisje, negen jaar en acht maanden had ze zich niet bewogen, lag daar. Daar was ze. U kent allen het verhaal. Jazeker.

⁴³⁷ En die namiddag, toen Busty Rogers, grote, forse, stevige veteraan die daar stond. . . Ik ging daar naar buiten. En daar stond de samenkomst van broeder Smith mij uit te lachen, maakten lol over mij, te dopen in de Naam van Jezus. Ik liep de modderige wateren van Totten Ford in waar ze een. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . in de kreek daarboven, en het brulde zo hard het maar kon. Een paar diakenen liepen met mij mee.

⁴³⁸ Ik zei: “Ik sta hier deze middag als een vertegenwoordiging van Gods heilige Schrift.” Ik zei: “Ik lees hier in de Bijbel waar Petrus zei: ‘Een ieder van u bekere zich en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden.’” Ik draaide mij om, gaf het Boek aan een van de diakenen.

⁴³⁹ Liep daarheen en ik zei: “Een ieder die wil, die zich van zijn zonde bekeert, komt in aanmerking om te komen.” Liep daar het water in. Ik zei: “Het komt mij voor of er engelen op iedere boomtak zitten te kijken.” O my! Rond de tijd dat ik er ongeveer twee of drie had gedoopt, liep zijn hele samenkomst, deze vrouwen met fijne zijden jurken aan, het water in, riepen het

uit zo hard als ze maar konden. Ik doopte zijn hele samenkomst in de Naam van Jezus Christus. U weet het. Ik heb de foto ervan. Daar was het.

⁴⁴⁰ Wat was het? Aan uw deugd toevoegen. Zie? Laat het met rust. God weet hoe het te doen. God weet hoe deze dingen te laten plaatsvinden. Laat ze maar zeggen wat ze willen. 't Maakt geen enkel verschil. Blijf gewoon doorgaan.

⁴⁴¹ Busty Rogers die daar stond, toen hij dat zag, zei hij: "Dan geloof ik het met heel mijn hart." En hij liep regelrecht het water in met zijn goede kleding aan, en werd gedoopt in de Naam van Jezus Christus.

⁴⁴² Ongeveer drie of vier jaar geleden riepen ze me hier naar het ziekenhuis in New Albany. Daar lag hij stervende aan kanker, het had hem gewoon verteerd. De dokters gaven hem tot de volgende morgen om te leven. Zei: "Hij is nu stervende." Zei: "Kom onmiddellijk."

⁴⁴³ Ik ging naar de kamer, toen ik dat deed, om daar te staan en te bidden. Hij zei: "Billy, daar cirkelt een regenboog in die hoek daarginds."

⁴⁴⁴ Ik draaide mij om om te kijken. Ik zei: "Busty, het is een verbond. Je zult niet sterven. Het verbond van het Bloed redt jou."

⁴⁴⁵ Ik legde mijn handen op hem, zei: "Here God, door dat visioen daar, dat bewijst dat U hier bent. Uw verbond is dat, dit: 'Door Zijn striemen zijn wij genezen.'" Legde hem de handen op en daar werd hij gezond. Stuurden hem naar huis.

⁴⁴⁶ En ongeveer vier of vijf jaar, ongeveer vier jaar, viste de rivier af en alles, ging door. En waar de kanker bij de slokdarm bij de maag was geweest, was het vereelt, was er een grote harde knobbel. De dokters, de veteranen van het ziekenhuis vertelden hem dat ze een kobaltbehandeling hadden dat dat uit kon rekken, meer voedsel er tegelijk door kon laten gaan. Hij had moeite om veel eten te krijgen, hij moest zo langzaam eten. Hij ging ernaartoe om het te laten doen. Ik wist niet dat hij er was.

⁴⁴⁷ Toen ze hem dan opereerden, ontdekten ze dat het hem in een stuiptrekking bracht en hij had een beroerte. Verlamde zijn zijde zo naar beneden toe. En het enige wat hij kon doen was maar half huilen. En hij pakte een potlood, zo, en ging: "uh, uh, uh." En hij probeerde te schrijven, en schudde zo, met zijn goede hand. Zijn linkerzijde was verlamd. En hij schreef met zijn hand: "Jezus redt, 1900 en nog iets." Ze konden het niet begrijpen.

⁴⁴⁸ Dus toen zijn vrouw nu zei: "Broeder Branham, ik weet niet wat hij daarmee bedoelt."

⁴⁴⁹ Zei ik: "Mevrouw Rogers, wat hij bedoelt, het was 1900 en nog wat dat hij daar was gered en gedoopt in Jezus' Naam. Dat loont hem nu. Hij is niet bang om te sterven."

⁴⁵⁰ Ik zei: “Here God, spaar zijn leven. Ik bid het in Jezus’ Naam dat U zijn leven zult sparen.” Legde hem de handen op. De beroerte verliet hem. De stuiptrekking hield op. En hij kwam overeind in het bed. En hij is nu op en geeft getuigenis.

⁴⁵¹ Voeg aan uw geloof deugd toe; voeg aan uw deugd kennis toe; aan uw kennis zelfbeheersing; aan uw zelfbeheersing geduld; aan uw geduld godsvrucht; aan uw godsvrucht broederlijke liefde; aan uw broederliefde de Heilige Geest, en Christus zal komen. Want net onder Hem... De Heilige Geest is de Geest van Jezus Christus in de Gemeente, om deze deugden te manifesteren. O my!

Het is alweer kwart over twaalf.

Ik min . . . Ik min Hem
Want Hij hield eerst van mij,

Helemaal *hier*, voordat u iets was.

En bet- . . . (Wat deed Hij?) . . . mijn redding
Op Golgotha’s hout.

Hoe ben ik *dit*? Omdat Hij mij eerst liefhad.

Ik min Hem, ik min Hem
Want Hij hield eerst van mij . . . (Daar is de
oorzaak.)
En betaalde mijn redding
Op Golgotha’s hout.

⁴⁵² Ik beloof Hem deze morgen met heel mijn hart dat, door Zijn hulp en door Zijn genade, bid ik dat ik dagelijks zonder ophouden zal zoeken, totdat ik elk van deze vereisten door deze kleine oude gestalte van mij voel stromen, totdat ik een manifestatie van de levende Christus kan zijn. Want Hij werd zonde zoals ik, opdat ik gerechtigheid Gods zou worden zoals Hij. “Hij nam mijn plaats in; Here, laat mij nu de Zijne innemen.” Want dat was het doel waarvoor Hij stierf. Hoevelen willen datzelfde beloven door de genade van God? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Met onze hoofden gebogen nu en onze handen opgeheven:

Ik . . .

⁴⁵³ Ik beloof het, Here, deze gemeente belooft het: “De volle gestalte van Jezus Christus!”

Omdat Hij mij eerst liefhad
En betaalde mijn redding
Op Golgotha’s hout.

DE GESTALTE VAN EEN VOLMAAKT MENS DUT62-1014M
(The Stature Of A Perfect Man)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 14 oktober 1962 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org